

A series of seven thick, parallel diagonal stripes, alternating between black and white, running from the top-left towards the bottom-right of the page.

**IK
Frem
1912-1987
Jubilæumsskrift**

IK Frem

1912-1987

1987

Udgivet af IK Frem Sønderup-Suldrup

I redaktionen:

David Trads

Henrik Odgård

Poul Møller

Erik Kragelund

Jens Bak Sørensen (ansv.havende)

Sats, montage, tryk:

Grafisk Fagtryk, Randers

Suldrup, juni 1987

Da vi i efteråret 1986 besluttede os til at udarbejde dette skrift, var der ingen af os, der var klar over, hvilken kæmpeopgave vi havde givet os i kast med. 75 år er lang tid, og jo mere vi dykkede ned i protokoller o.lign., des flere emner fik vi at skrive om.

Dette betød, at vi måtte indskrænke os, og bl.a. derfor kan vi ikke påstå, at bogen giver en udtømmende gennemgang af IK Frem's historie.

Vi må også erkende, at mange af klubbens markante ledere gennem tiderne ikke er blevet nævnt, selvom de havde fortjent det. Men vi håber, læserne vil bære over med dette og de journalistiske friheder, som udarbejdelsen af et sådant værk nødvendiggør.

Afslutningsvis skal der rettes en tak til alle de personer, som på den ene eller den anden måde har været os behjælpelige med nærværende skrift.

Vi ønsker IK Frem tillykke med *de første 75 år!*

Red.

Indhold

Indledning	5
IK Frem startet på en grøftkant	7
Baner og klubhuse	9
Den økonomiske udvikling	13
Fodboldspillet udvikling	19
Sportslige højdepunkter	28
Minder fra Frem's fortid	34
Atletik	40
Boksning	41
Badminton	42
Gymnastik	48
Volleyball	51
Håndbold	51
Æresmedlemmer	54
Årets Olfert	57
Skrækkelige Olfert	59
Spilledragter	61
Tidstavle	62
De kommende år	63

Af kulturminister H.P. Clausen

75 år er i mange henseender en lang tid, men på den anden side – 75 år er ingen alder! Idrætsklubben Frem's 75 års fødselsdag er tværtimod et bevis på, at klubben lever i bedste velgående og i fuld vigør.

Netop som disse linier skrives, har vi modtaget en diger betænkning fra Breddeidrætsudvalget, som jeg følger op med en redegørelse til Folketinget om breddeidrætten i Danmark.

Betænkningen indeholder en omfattende beskrivelse og analyse af idrætslivet i hele sin mangfoldighed, og der stilles en lang række forslag til forbedring af vilkårene for breddeidrætten. Den bekræfter gennem sine undersøgelser og analyser, at idrætslivet, anskuet som en helhed over en periode, er i trivsel og vækst både hvad angår idrætsdeltagelsen og de vilkår, som det offentlige stiller til rådighed.

Befolkningen dyrker i dag idræt som aldrig før, og idræt indgår som en selvfølge i kultur- og fritidslivet. Idrætten har stor samfundsøkonomisk betydning og den indgår i den samlede social- og sundhedspolitik.

Breddeidrætsudvalget har foretaget en foreningsundersøgelse, som har givet os en række grundlæggende oplysninger om foreningslivet. De lokale idrætsforeninger er vokset i medlemstal og omfang. Landets 13.000 idrætsforeninger udgør i fællesskab grundlaget for den danske idrætskultur med dens direkte tilknytning til lokalt boende medlemmer. De fle-

ste foreninger har under 150 medlemmer og over halvdelen beskæftiger sig med idrætsgrene som fodbold, håndbold, gymnastik eller badminton.

Idrætsforeningernes gennemgående beskedne størrelse står slet ikke i direkte forhold til deres lokale betydning. Jeg mener, at foreningerne har en kolossal betydning, og jeg er overbevist om, at de vil vedblive at have det.

Noget af det allervigtigste i den sammenhæng er det store frivillige arbejde, som udføres af idrætsledere og -instruktører ude i landet. Det er navnlig dem, vi kan takke for, at hele vort idrætssliv i bredeste forstand fungerer på den folkelige basis, som jeg finder meget betydningsfuld. Uden den enorme frivillige indsats gik det hele ikke.

Men det er klart, at der er problemer med at fastholde lederne i det ofte slidsomme fritidsarbejde. Breddeidrætsudvalget har foreslået en række lempelser og støttemuligheder til gavn for idrætsledere og -instruktører. I debatten må vi være meget opmærksomme på nødvendigheden af at styrke den frivillige indsats. Den skal bevares i fremtiden, og helst på rimelige vilkår for lederne selv.

Det er idrætspolitikens mål at sikre, at alle uanset forskelle iøvrigt skal have gode muligheder for at dyrke idræt på den måde de har lyst til. Enhver skal have mulighed for at dyrke idræt og motion hele livet, idet idrætten skal tilrettelægges under hensyn til forskellige gruppers behov. Denne politik skal fremme menneskers kreativitet og fysiske, psykiske og sociale udvikling.

Jeg tænker her også på de ældre, på handicappede og andre grupper, som traditionelt ikke har været idrætsaktive. Også de skal have en mulighed for at dyrke idræt. Og her gælder det, at det er helt ude i de enkelte lokale samfunds foreninger, at det grundlæggende arbejde skal gøres.

Jeg kan derfor roligt sige, at idrætsforeningerne har og fortsat vil have uvurderlig betydning som idræts-, kultur- og fritidspolitisk faktor her i landet.

Tillykke med jeres første 75 år – og lykke til i fremtiden.

H.P. Clausen

IK Frem startet på en grøftekant

Inden redaktionen påbegyndte dette skrift herskede der ingen tvivl om IK Frem's starttidspunkt, nemlig 12. juli 1912. Men efterhånden er der opstået en del divergerende meninger, som der kan læses om herunder.

Aalborg Amtstidende skriver på lokalsiderne den 4. juli 1962 under overskriften

»Idrætsklubben Frem blev startet paa en grøftekant«: »Frem blev stiftet 12. juli 1912. Der er ingen optegnelser fra den tid, men det fortælles, at starten foregik i en landevejsgrøft, formentlig efter en fodboldkamp, naar spillerne hvilede sig og drøftede »slagets« gang«.

10 år senere støttes disse tanker i Aalborg Stiftstidende den 27. juli 1972, hvor avisen har talt med nu afdøde Hans Peter Hansen, som på dette tidspunkt havde UNO-X i Suldrup. Han nævner – efter at have talt om, at klubben måske blev startet allerede tidligere – følgende:

»Fra starten havde klubben intet navn, men postbud Elmar Sørensen, der nu er død, var flere år med i ledelsen. Han fandt det velklingende navn i 1912, og det er måske derfor, at klubbens ledelse i dag regner 1912 som stiftelsesåret«.

Malermester M. Kragelund, der på daværende tidspunkt var 88 år, siger i samme avis i 1972, at han var med blandt stifterne. I 1911 flyttede maler Kragelund til Suldrup, og han fortæller, at han blev interesseret i enen ret hurtigt. Og på den måde bliver han den egentlige »stifter« af Frem, menes det i avisen. Kragelund fortæller videre i avisen, at klubben de første 3 år havde bane, hvor villakvarteret Stensbo ligger (ved nuværende Sparekasse, red.). Senere flyttede man til det sted, hvor nuværende Suldrup skole er placeret.

Dette bringer os straks videre til vores anden hovedmulighed, nemlig at klubben først blev startet i 1917!

Eskil Olsen, Suldrup, besøgte vi en aften, da vi havde hørt, at han mente, klubben først blev startet i 1917. »Det er det rene opspind, at klubben startede i 1912. Jeg var nemlig selv med til at starte klubben i 1917, netop i den grøftekant, der tales om«, fortæller Eskil, som selv var aktiv dengang. Der havde endog ikke været tale om fodbold før det år i Suldrup, fortæller han videre.

»Det kan godt passe, at det var i juli måned, for det var godt nok sommer, da vi sad nogle stykker i den grøftekant. Der blev også nedskrevet nogle papirer, og kort tid efter blev der dannet en bestyrelse med f.eks. Elmar Sørensen og Kræn Hald«. Elmar Sørensen fandt også på navnet, selvom der var

I starten af klubbens historie var der kun herrefodbold på programmet. Og da der ikke fandtes biler dengang, cyklede eller gik man rundt. Så modstanderne kom ikke ret langt fra. Det var mest fra Sønderup, Årestrup og Haverslev, og nogen større fodboldforstand var det vel kun de fjerreste, der havde. Spillet var tit ureglementeret, og kunne et hold ikke vinde på banen, måtte det vindende hold tit stå model til lussinger, inden de drog hjem!! – så kan man jo kun glæde sig over den gode sportsånd, der hersker på idrætsbanerne nu om stunder!

Det første billede fra Frem's opstart er fra 1917 og viser fodboldholdet fra dengang – det var før man fik ens spilledragter!

en del debat om det skulle være *Fremad* eller *Frem*, men det endte jo med *Frem* i 1917, ifølge Eskil Olsen.

Eskil fortæller også, at man spillede på den grund, hvor der nu er Suldrup skole. Her kommer Hans Peter Hansens udtalelser ind i billedet. Han påstod nemlig, at man i ca. 1915 startede med at spille på banen ved Suldrup skole.

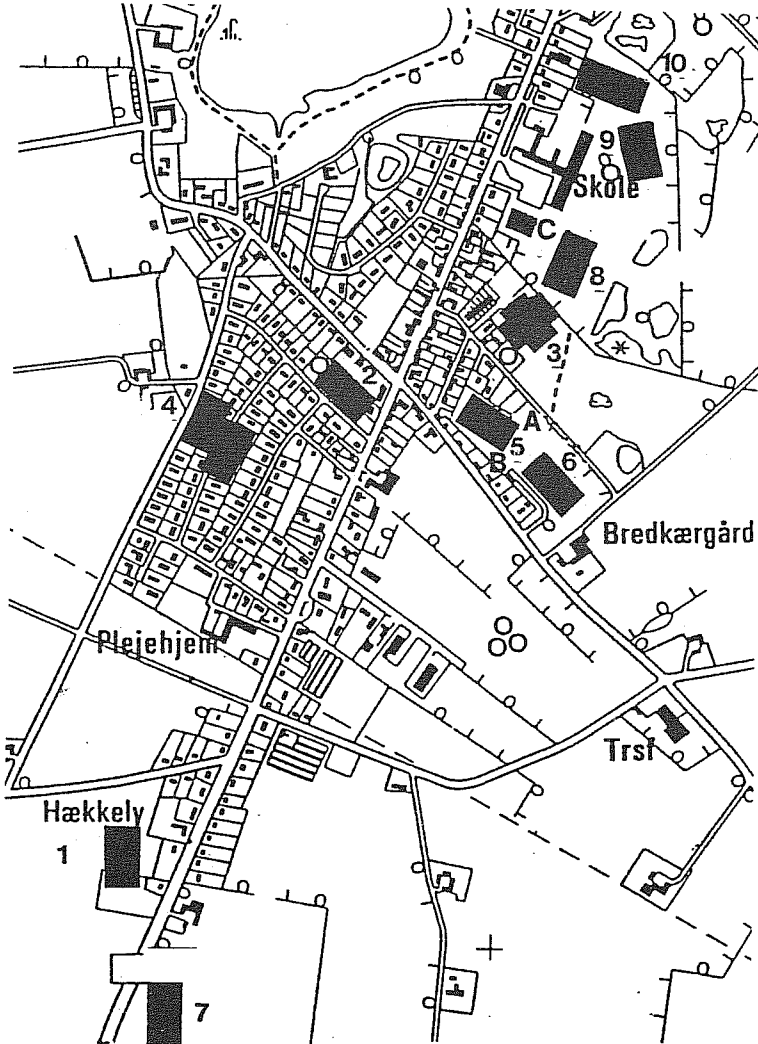
Hvis man forestillede sig, at nogle af de adspurgte måtte have et par erindringsforskydninger, så kunne man sige, at klubben startede i 1912 og i 1917 flyttede til banen ved Suldrup skole. Det er imidlertid gætterier!

I hele jubilæumsskriftet vil vi tage det for givet, at *Frem* startede den 12. juli 1912, hvilket også blev bestemt på klubbens generalforsamling den 2. juli 1959, som det fremgår af nedenstående afskrift fra protokollen:

»... næste punkt var en lovændring... det blev bestemt, at stiftelsesdagen er den 12. juli 1912. Derefter læste dirigenten den nye lov op med nogle rettelser og de blev alle godkendt.«

Baner og klubhuse

I I.K. Frem's første leveår foregik fodboldspillet på lejede/lånte baner. »Baner« var måske en tilsnigelse, da det faktisk var en græsmark, som en eller anden venlig landmand udlånte (incl. dertil hørende kokasser o.a.). På nedenstående kort over Suldrup har vi forsøgt at indtegne de baner, vi gennem interviews m.v. har fået oplyst er blevet anvendt gennem årene.

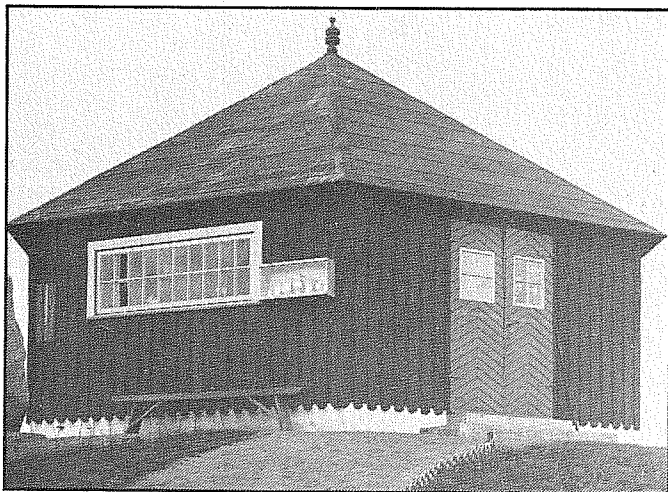

Den første bane som nævnes (1), var beliggende i byens sydlige udkant overfor gården Sønderlund, hvor der nu er en lille granplantage. H.P. Hansen, som omtales andetsteds, husker at han allerede som otteårig i 1907 spillede fodbold der (altså før Frem's officielle start).

Bane nr. 2, som var beliggende på området mellem Jættestuen og Hjedsbækvej, blev benyttet på nogenlunde samme tidspunkt indtil ca. 1915, hvor der blev bygget en gård på området.

Fra 1915 og frem til I.K. Frem's overtagelse af egne baner i 1929, spillede man bl.a. på området, hvor den nye opvisningsbane p.t. er ved at blive etableret (3). Samtidig mener man også, at der blev spillet i nærheden af Suldrups lystanlæg (4).

Den 11. december 1929 erhvervede I.K. Frem af gårdejer Bisgaard et areal, som skulle benyttes til egen bane. Købesummen var 850 kr. På dette tidspunkt var et sådant tiltag helt uhørt, idet man som nævnt normalt

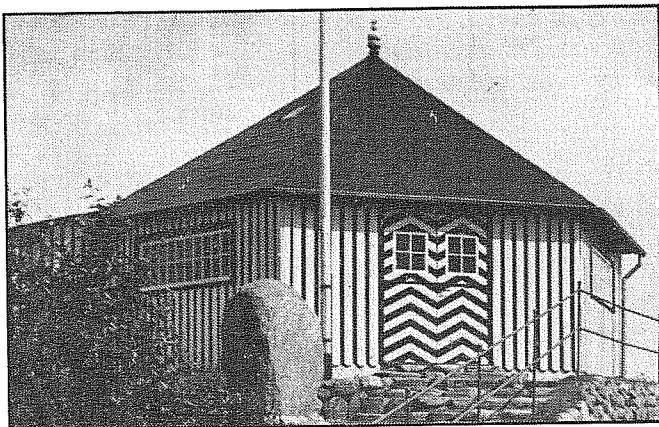

lånte sig frem ved landmændene. Men med den daværende formand Carl E. Nielsen og kasserer Peter Bach i spidsen tog man altså springet.

Senere, i 1932, kunne man udbygge anlægget med et klubhus (A), som blev bygget på toppen af en gravhøj. I 1936 blev der opsat brystværn omkring banen, og i 1937, ved klubbens 25. års jubilæum, fremstod klubbens anlæg som et mønsteranlæg, som kun blev overgået få steder i Jylland.

Samtidig med overtagelsen i 1929 blev der på ejendommen tinglyst en deklaration, som bestemte, at området kun måtte benyttes som sportsplads eller offentligt anlæg. Denne deklaration var gældende, indtil I.K. Frem solgte til Støvring kommune i 1972.

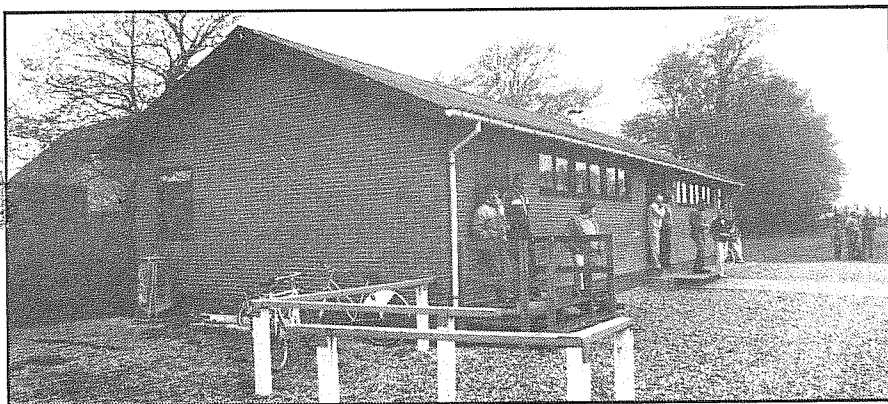
Den 15. april 1946 købte man for 5.400 kr. yderligere 3 tdr. land ved siden af stadion (6). Jorden blev lejet ud, og først i 1958-59 begyndte man gen-

nemførelsen af klubbens store plan om et nyt idrætsanlæg med 2 baner og nyt klubhus (B).

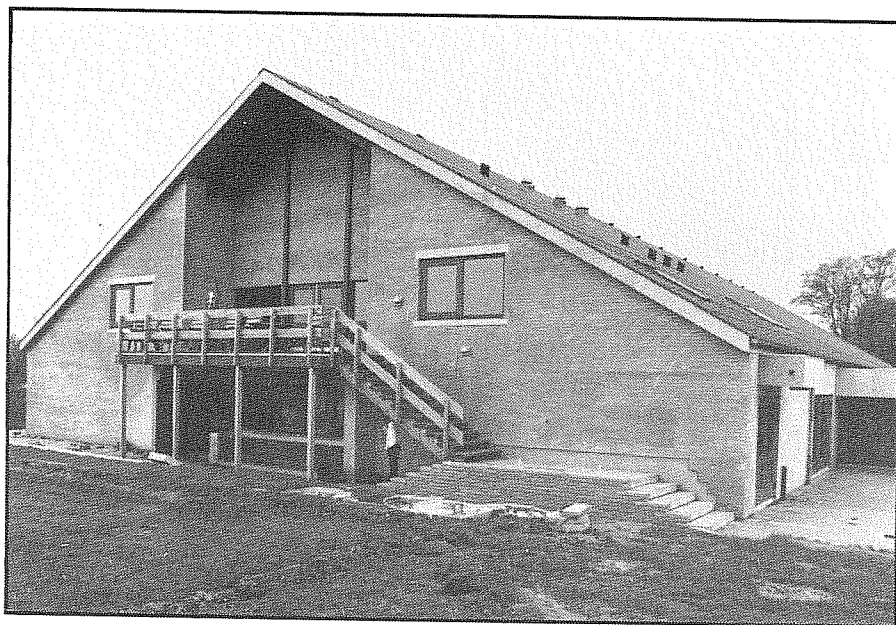
Dette anlæg blev indviet i forbindelse med klubbens 50 års jubilæum i 1962 (dog blev klubhuset først færdiggjort i 1964). I den mellemliggende periode spillede man dels ved anlægget (4), dels ved Sønderlund (7) og dels i Sønderup, hvor den daværende Sønderup IF venligst udlånte deres baner.

Omkostninger med etableringen af de 2 baner beløb sig til ca. 16.000 kr. og klubhuset kunne opføres for 33.936,27 kr. Her skal nævnes, at alt arbejde blev foretaget af frivillige, således at de anførte beløb faktisk kun dækker materialeforbrug.

I 1970 blev I.K. Frem sammenlagt med Sønderup IF, hvorved klubben kom til at råde over en bane med lys. Lysanlægget var beskedent, men det var et stort fremskridt for Suldrup-spillerne, som før havde haft dårlige forhold ved vintertræningen.

I forbindelse med udvidelsen af Suldrup skole anlagde kommunen ny bane i 1971 (8), som I.K. Frem fik lov til at benytte. I 1975 opsatte man et tidssvarende lysanlæg ved denne bane.

Samme år blev en ca. 20-årig gammel drøm en realitet i Suldrup – man fik en idrætshal. Den selvejende institution »Hallerne i Støvring Kommune« opførte en hal, der blandt andet blev finansieret ved, at I.K. Frem indskød det beløb (ca. 185.000 kr.), klubben havde fået for banerne (5 & 6) og klubhuset (B), som i 1972 blev solgt til kommunen.

Baggrunden for kommunens køb af området var, at man på et senere tidspunkt ønskede at udstykke det i byggegrunde. Man lovede dog, at I.K. Frem forinden ville have de nødvendige faciliteter til klubbens drift.

I perioden fra 1972 og frem til i dag har man arbejdet på at samle aktiviteterne omkring Stensbohallen. I jubilæumsåret råder klubben over et nyopført klubhus (C), der blev indviet i 1985, og banerne 8, 9 og 10 og næste år bane 3. Bane 8 og bane 3 kan formodentlig rumme 2 fodboldbaner hver.

Det er selvfølgelig med vemod, at klubben efter 58 år siger farvel til bane 5 og 6, der i skrivende stund stadig benyttes. Disse 2 baner er anskaffet og anlagt ved hjælp af frivillig arbejdskraft og har altid været blandt de bedste baner i området.

Det nye projekt omkring hal og klubhus vil forhåbentlig vise sig at være til stor glæde for hele klubben.

Den økonomiske udvikling

Økonomien har altid spillet en væsentlig rolle for Frem. Navnlig hvad angår indtægterne har der været udvist en fantastisk fantasi for at skaffe midler til klubbens drift. Vi har i det efterfølgende lavet en lille analyse over Frem's økonomiske udvikling igennem årene, og giver nogle eksempler på de tiltag der har været.

30-erne

Fra trediverne foreligger der ingen kassebøger og ingen regnskaber, men forskellige økonomiske oplysninger har vi fået oplyst. Blandt andet har man i 1939 ansøgt sognerådet om tilskud:

Forslag d. 30 Marts

Bestyrelses møde paa Hotellet

Sil sogneraadet for Vandringklubben

Bestyrelsesmødet for Boldklubben i Frem Søndag, ansøger hermed det ærede Sogneraad om et Tilskud til Vedligeholdelse af Idrætsbanen, da i de sidste Par Aar har haft store Udgifter med Bekostning af Banen. Hooper derfor, at Sogneraadet vil være gunstigt Hensyn til vor Ansøgning P. F. V. Ewald Eshergaard

Onsdag d. 12-4-39

Ved Sogneraadets Ansøgning til Sogneraadet, blev der bevilget 35 Kr..

Ewald Eshergaard

40-erne

De første oplysninger vi har om økonomi er fra 1947 og er meget sparsomme, men følgende tal er oplyst i protokollen:

Omsætning 1947	11.200 kr.
Kontingent for aktive seniorer	5 kr.
Kontingent for juniorer	3 kr.
Kontingent for børn	1 kr.
Kontingent for ældre aktive	2 kr.
Kassebeholdning	800 kr.

Af protokollen fremgår:

»Endvidere oplyste kassereren, at restbeløbet på det af Frem købte jordstykke (2500 kr.) nu er betalt, således at Frem, foruden det gamle stadion med omklædningshus og bad nu yderligere ejer ca. 3 tdl. jord og er fuldstændig gældfri.«

Tyskerne lejer baner

I 1943 blev Suldrup invaderet af tyskerne. »Værnemagten« ville beslaglægge idrætsanlægget til brug for eksercerplads. Da »invasionen« af pladsen skulle finde sted, kom det daværende bestyrelsesmedlem Wulff Jensen for øre, og han indfandt sig prompte på pladsen.

Wulff Jensen protesterede voldsomt og redegjorde for tyskerne, at dette ikke var en offentlig plads, men idrætsforeningens – og at pladsen skulle bruges til fodbold og intet andet.

Dette måtte tyskerne bøje sig for og tilbagetrækning var nødvendig. Efter nogle senere forhandlinger enedes parterne dog om at tyskerne kunne leje banerne til sportsudøvelse, for et beløb af 350 kr. pr. måned og for at få det hele på det rene fik Wulff Jensen lejekontrakten godkendt af Amtsrådet.

Tyskerne brugte banen i tre måneder til stævner og lignende, hvilket gav Frem en indtægt på 1050 kr., som var en anseligt beløb dengang.

Efter krigen kom landbetjent Jansen-Pedersen rundt og skulle opkræve de penge, som man havde tjent eller fået af tyskerne, og han henvendte sig derfor også til Wulff Jensen, som imidlertid kunne fremvise godkendelsen fra Amtsrådet og fik således lov til at beholde pengene.

50-erne

De første foreliggende kassebøger er fra 1957, hvor vi har lavet sammen-
drag af nogle nøgletal fra dengang.

1957

Omsætning	10.253 kr.
Formue	5.490 kr.
Årets resultat (underskud)	÷ 648 kr.

Udvalgte indtægtsposter

		Andel
Kontingent (pr. senior 5 kr.)	1.056	11%
Passive medlemmer	704	7%
Indtægter ved baller	1.000	10%
Offentlige tilskud'	300	3%
Præmiewhist	955	10%

Udvalgte udgiftsposter

		Andel
Tilmeldingsgebyrer	125	1%
Dommergebyrer	739	7%
Annoncer	800	8%
Amtstue-/kommuneskat	115	1%
Lønninger	500	5%

60-erne

»De glade tressere« satte deres præg på Frems aktiviteter. Ballerne og præmiewhisten var på sit højeste og en væsentlig indtægtskilde – ja, de betalte stort set alle udgifter, og de aktive betalte næsten ingen kontingent, men et bidrag til kørsel.

Midt i regnskabsåret 1967 overtog støtteforeningen disse arrangementer.

1967

Omsætning	68.612 kr.
Formue	4.148 kr.
Årets resultat (underskud)	÷ 3.029 kr.

Udvalgte indtægtsposter

		Andel
Kontingent	370	1%
Offentlige tilskud	4.300	6%
Baller	16.000	24%
Præmiewhist	3.000	5%
Støtteforeningen	1.169	2%

Udvalgte udgiftsposter

		Andel
Halleje	1400	2%
Dommergebyrer	1.000	1%
Tilmeldingsgebyr	2.300	4%
Kørsel	15.000	22%

Af et referat fra generalforsamlingen dette år fremgår:

»Kassereren fremlagde regnskabet, der viste en fremgang og omtalte baller-
nerne som det vi lever af...«

I tresserne var Frem kendt for sine forrygende baller på Suldrup kro, og man ikke én og anden nikker genkendende til annoncen fra dengang!

»FREM«S
JULEBALLER
PAA SULDRUP KRO.

1. juledag den 25. decbr.
kl. 20-02:
»THE BONGOS«

3. juledag
lørdag den 27. decbr. kl. 20-02
NON-STOP-TOP-POP med 2 orkestre:
TEENMAKERS
og SENSATIONEN for de unge og ogsaa for
de voksne:
TOMMY P. - SMOKE

BILLETSALG FRA KL. 19.30. — Husk medlemskortet,
der kan bestilles paa IIF. (08-117211) Suldrup nr. 220.

»FREM«, Suldrup

Støtteforeningen

4. december 1967 stiftedes en støtteforening for IK Frem med det formål at støtte idrætsklubbens arbejde til fordel for ungdommen i Suldrup og omegn. Den første bestyrelse bestod af: Børge Johansen (formand), Johannes Brams (kasserer), K. Bak Sørensen (næstformand), Kaj Andersen og Svend Dybvad.

Herefter overtog støtteforeningen de fleste af de »ikke-sportslige« arrangementer, der før havde ligget i Frem's hænder.

Det kan være svært for udenforstående at skelne imellem Frem's og Støtteforeningens arrangementer. Men det er ikke småting, støtteforeningen igennem tiderne har haft på samvittigheden, hvad angår indtægts-givende projekter. I flæng kan nævnes:

Papir-flaskeindsamling, baller, præmiewhist, loppemarked, søløb, div. fester, dilettant, bazarer, cykelløb m.v.

Støtteforeningen har eksisteret siden 1967 men med noget skiftende aktivitet. Efter en del passive år tog Bent Villadsen i 1979 initiativ til at genoplive foreningen, som idag hedder »IK Frem's venner«.

70-erne

1977

Omsætning	123.847 kr.
Formue	42.183 kr.
Årets resultat (overskud)	+ 3.986 kr.

Udvalgte indtægtsposter

	<i>Andel</i>
Kontingent	64.000 52%
Offentlige tilskud	17.000 14%
Støtteforeningen	4.000 3%
Byfest/loppemarked	12.000 9%

Udvalgte udgiftsposter

	<i>Andel</i>
Trænerløbninger	29.000 24%
Halleje	26.000 22%
Dommergebyrer	6.800 6%
Tilmeldingsgebyrer	13.000 11%

80-erne

Økonomisk har Frem nu udviklet sig til en moderne drevet forening, hvor regnskabsføringen foregår på EDB. Sponsor- og reklameindtægten er blevet et væsentligt element for at drive foreningen rent økonomisk.

1987

Budget

Omsætning	363.000 kr.
Formue	65.000 kr.
Årets resultat	0 kr.

(excl. husleje og huslejetilskud)

Udvalgte indtægtsposter

Kontingent	142.000 39%
Banetilskud	46.000
Medlemstilskud	40.000
Rengøringstilskud	40.000
Offentlige tilskud	126.000 35%
Støtteforeningen	25.000 7%
Reklame/sponsorindt.	55.000 15%

Udvalgte udgiftsposter

Løbninger trænere	111.000
Løbninger rengøring	40.000
Løbninger i alt	151.000 40%
Halleje	45.000 12%
Dommere	20.000 6%
Tilmeldingsgebyrer	40.000 11%
Uddannelser	19.000 5%

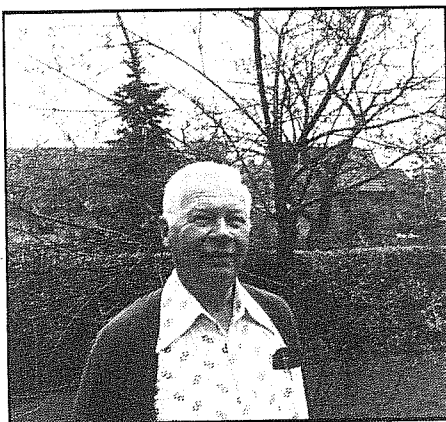
Den daglige ledelse varetages af et forretningsudvalg bestående af: Kasserer Bent Villadsen, næstformand Inger Sørensen og formand Arne Asp.

Samlet oversigt over den økonomiske udvikling igennem årene

	1957	1967	1977	Budget 1987
Omsætning	10.253	68.612	123.847	363.000
Formue	5.490	4.148	42.183	65.000
Resultat	÷ 648	÷ 3.029	3.986	0
Kontingentindt.	1.056(11%)	370 (0,5%)	64.000 (52%)	142.000 (39%)
Offentlige tilskud	300 (3%)	4.300 (6,5%)	17.000 (14%)	126.000 (35%)
Støtteforening		1.169 (2,0%)	4.000 (3%)	25.000 (7%)
Lønninger	500(5%)	0 (0,0%)	29.000 (24%)	150.000 (40%)
Dommergebyrer	739 (7%)	1.000 (1,5%)	6.800 (6%)	20.000 (6%)
Tilmeldingsgebyr	125 (1%)	2.300 (3,5%)	13.000 (11%)	40.000 (11%)

Fodboldspillet udvikling

*Købmand
A.M. Svendsen
i sin have*

Købmand Svendsen

Fodboldspillet og fodboldtræningen har udviklet sig meget gennem IK Frem's første 75 år. Og der er ingen tvivl om, at det vi i dag kalder for moderne træning om nogle årtier vil blive betragtet som håbløst gammeldags.

For at få et overblik over, hvordan livet har været i Frem's fodboldafdeling gennem tiderne, har vi interviewet en række personligheder, som har været med til at præge Frem's historie. Nogle af dem har været aktive spillere eller er det fortsat. Andre har været mere involveret i klubbens lederstab.

Da »Deres udsendte« ankom til Købmand Svendsens hus til det aftalte tidspunkt en tirsdag eftermiddag, ja, da varede det lidt, inden der blev lukket op. Jeg var en overgang bange for, om Svendsen havde glemt vores aftale. Heldigvis blev der lukket op og en tydeligvis travl Købmand Svendsen sås i døren.

»Ja, goddag, goddag. Ser du, jeg sidder lige og kigger i nogle gamle billeder, som jeg fandt inde i et skab«, sagde Svendsen og satte sig igen hen til bordet, hvor han var i gang med at sortere billeder fra de første år i Suldrup. »Du ser, jeg kom jo til Suldrup i 1936 fra Hadsund, og ret hurtigt blev jeg involveret i Frem's aktiviteter. Jeg nåede da også at spille en 3-4 kampe på seniorholdet det år, men derefter spillede jeg old boys i klubben«, indleder Svendsen med at fortælle.

A.M. Svendsen var egentlig hans rigtige navn, men han blev aldrig kaldt andet end Købmand Svendsen. Det var jo mest praktisk, som han selv siger.

På spørgsmålet om, hvordan man kom afsted til en udekamp, fortæller Svendsen: »Ja, vi cyklede jo afsted – især til de steder, der lå i nærheden, såsom Øster Hornum og Sønderup. Og Aarestrup tror jeg også vi var en enkelt gang. Vi var nok en 12-15 stykker, der tog til kamp, og så var der gerne en tilskuere eller to med. Vi cyklede jo, men mon ikke der blev noget med, at vi kørte en gang imellem, nu da der var nogle, som begyndte at få bil. Der var temmelig sikkert nogle private, der kørte. Det ville de jo også gerne!!«

Svendsen mener ikke, holdet havde en træner. Måske havde Wulff (Jensen, red.) trænet en smule, men der var i hvert fald ikke noget organiseret. »De første år, da havde de ikke træner. Men dengang banen heroppe blev indviet efter '38, da tror jeg godt nok, der kom træner på. Jeg spillede højre wing på holdet, så jeg har da nok prøvet at score, men husk nu på, at det er over 50 år siden!«

Svendsen mener ikke, at han huskede en bestemt kamp bedst, men mens der blev set på billeder undervejs, kom han dog i tanke om en kamp. »Jeg kan huske fra en af de der kampe i Sønderup, ja, det var jo old boys, da tog vi nok livtag og det hele. De ville jo jorde os og mon ikke også Sønderup løb af med sejren på 2-1. Det var gerne Sønderup, der vandt over os – det ville de jo helst!!« griner Svendsen. »Vi havde jo nok aftalt, at vi ikke ville gå så voldsk til den. Vi synes jo bare, at det var for sjov, men Sønderup ville jo så gerne slå os.

Du må huske på, at dengang i '36, da var Suldrup ved at gå omkring Sønderup, og det var jo en torn i øjet på dem. De ville jo gerne være blevet ved med at være den førende klub.

Vi spillede ikke i turnering, som man gør nutildags. Men der var noget, der hed Vesthimmerlandsturneringen. Det var med Suldrup, Sønderup og flere af omegnsklubberne. JBU – det kom senere, sikkert efter den nye bane. Da blev holdet godt kørende og spillede mod Godthaab og Svenstrup og så videre.

Jeg kan kun huske nogle af spillerne. Der var målmanden Calle, og så var der Viggo – en smedesvend nede ved Smed Laurids – men hvad han hed til efternavn, det må du godt nok ikke spørge mig om. Det var bare Viggo, og han spillede centerhalf. Han var en dejlig spiller.

Så var der Murer Lars. Han var centerforward. Han rakte godt op og scorede mange af målene. Så kom Bette Svend – altså Skrædder Svend (Larsen, red.), og han spillede højre wing i mange år. Han kom kort efter, jeg var kommet, tror jeg, og han var nok en 17-18 år gammel.

Det var også omkring disse år i slutningen af 30'erne, at IK Frem fik indviet nye baner, og Svendsen husker baneindvielsen som en stor fest i byen. »Uh ha, ja. Baneindvielsen den husker jeg da. Blandt andet blev der optaget en film af Den rejsende Biograf – det var Henning Pedersen. Og så var der en stor fodboldkamp på stadion (Aalborg Freja-IK Frem, red.)

Et udsnit af Frems trofaste publikum i 1937:

Lauritz Lassen, Ejner Poulsen (karetmager), Chr. Testrup Andersen, Marinus Gyvelgaard.

Om sommeren var Aalborg Freja her altid, og det var festligt. De gutter fra Aalborg, ja, de optrådte også på de skrå brædder. Målmanden Hermann Christensen han var en festlig fyr – du skulle have set ham optræde«.

Lidt efter lidt falder snakken igen på fodboldkampe, og Svendsen fortæller, at der ikke blev spillet så mange kampe som i dag. »Det var nok om søndagen, at kampene blev spillet. Og så havde vi de her turneringer en gang imellem, men det husker jeg ikke helt. Vi trænede ikke på old boys-holdet, men mon ikke seniorholdene trænede to gange om ugen?

Det lille klubhus var bygget dengang på den gamle bane. Det lå nærmest på en lille høj, og så var det malet i striber, ligesom klubbens farver i sort og hvid. Udeholdene kom i bil eller på cykel, og de var altid imponerede over klubhuset«.

Svendsen kom næsten med det samme med i lederarbejdet. Det var også meget spændende, idet han mest spillede på old boys-holdet i Suldrup. »På old boys-holdet spillede vi mest mod Sønderup, der var ingen turnering. Når de så kom her, eller vi var der, så fik vi kaffe, og så havde vi det festligt bagefter. Der blev også sommetider holdt taler. Men hvad der blev sagt, er der ingen der kan huske i dag. Vi tog aldrig på kroen, som man gør nu. I Sønderup tog vi vist nok ud til friskolen, derude i Knolde, og i Suldrup var det gerne på afholdshotellet.«

*Wulff Jensen ved fanen,
som han har tegnet
og startet indsamlingen
til.*

Svendsen mener, at der på det tidspunkt var 2 seniorhold og nogle drengehold. Han erindrer en diskussion han og Bager Valdemar (Pedersen, red.) havde i bestyrelsen om et af drengeholdene. »Drengene spillede ret godt, og så kom jeg til at sige engang, at vi skulle tage og lave en pokal til dem. Men Valdemar ville jo, at de skulle have trøjer, så det fik vi en ordentlig diskussion om«, griner Svendsen og tilføjer, at det hele endte med, at de fik trøjerne. »Trøjerne var sort-hvide, og det havde de altid været.

Mon ikke det var inspireret af københavnerklubben FREM. De havde også striber, bare i nogle andre farver, og dengang var Pauli Jørgensen altid i vælten. Han var en af de store figurer i fodbold. Jeg tror, det gjorde noget til, at man havde valgt striberne.

Det jeg husker bedst fra min tid i Frem er, da vi havde de her stævner. Mon ikke de kaldte dem for Himmerlands-stævner. Da var der en 10-12 hold, og så måtte de nogen gange spille på to baner. Det er nok det, der står stærkest. Men så kom krigen jo. De spillede nok fodbold, men det gik lidt i stå«.

Købmand Svendsen var meget involveret i lederarbejdet, og noget af det vigtigste for bestyrelsen dengang var at arrangere baller. »Husk på, at det kun kostede 2-3 kr. at være medlem, så klubben skulle jo tjene nogle ekstra penge. Vi tjente meget på ballerne.

Vi havde nogle fantastiske baller – ja, dengang var der baller til – især

2. juledag, påskedag og pinsedag. Det gav så meget, at klubben næsten kunne køre på de 3 store baller, for der kom gerne en 3-400 mennesker. De kom allevegne fra, for vores baller var meget kendte over det hele.

Så kom krigen desværre. Og så var der mange gange, at vi ikke engang kunne få råd til at betale musikken. Så måtte jeg til at betale... ja, vi fik det da rettet op igen. Jeg måtte betale, for der var ingen penge i kassen. Nu var jeg købmand, så det faldt naturligt, at jeg lagde ud. Der var ingen ting, der hed sponsor dengang. Nej, der var ingen, som stod parat med pengene. Men der var da tit nogle, der kørte for holdene, og det kan vel også kaldes en slags sponsorhjælp«.

Siden Købmand Svendsen selv var aktiv spiller har han set utallige hold spille i Suldrup, og han er stadig tilskuer til mange af Frem's hjemmekampe. Men hvilket hold har været det bedste gennem tiderne? »Ja, der var det hold, knægtene spillede på med min søn Keld, og Fischers søn fra Hjedsbæk, Fritz, og Villy Pedersen – der var et virkeligt godt hold. Det var sidst i 50'erne eller først i 60'erne. Fritz Fischer var fantastisk, især med hovedspillet, og han spillede højre wing. Keld spillede højre yderwing. Så kan jeg ikke huske flere, men de kunne næsten altid score mål.

Dengang var Haverslev arvefjenden, må du huske, og de havde nogle drabelige slag. »Det var tider, kan du tro«, slutter Købmand Svendsen denne samtale.

Erik Hansen

Vi bevæger os nu lidt tættere på nutiden. En af Frem's fremtrædende spillere i 60'erne, Erik Hansen, fortæller om noget af det han husker fra sin egen tid som spiller i klubben.

»Jeg var vel en 6 år gammel, da jeg startede med at spille fodbold i Frem. Det var oppe på de gamle baner, som vi var nabo til, så det var nemt at komme derover.

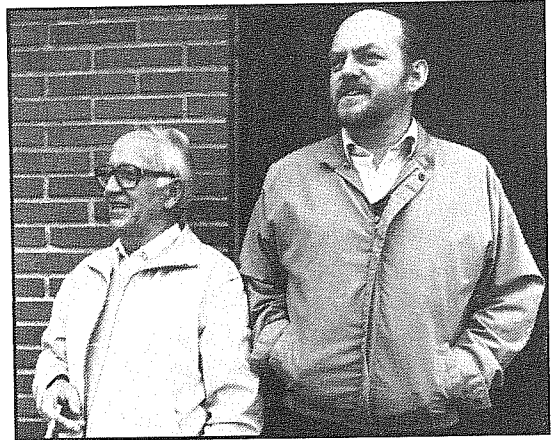
Vi var drengene fra skolen, nok ca. 15-16 stykker. Vi spillede sørme næsten hele tiden – efter skolen og til træning. Det var egentlig først fra 10 år og opefter, at man sådan rigtig begyndte at spille. Men jeg begyndte godt nok som 6-årig.

Det var nærmest fordi vi alligevel var nabo til banerne, og så rendte jeg derovre med en gammel kugle. Det var jo en læderbold, med snørestriker og det hele. Den var dejlig at nikke til, især i regnvejr«.

Erik erindrer hvordan meget af tiden gik med at sparke bolden op ad den stenmur, der var ved det gamle sribede klubhus. Han fortæller om, hvordan man ofte brugte mejerispande til at lave mål med.

»Vi havde ingen træner helt fra starten. Senere fik vi Verner Hansen, som vi virkelig havde megen fornøjelse af. Det var omkring 53-54, da vi var

*Erik Hansen til højre
med sin træner
fra drengetiden,*

juniorer i alderen 14-16 år. Dengang deltog vi både i JBU-turneringen og i VIF, som det hed dengang«. (VGI idag, red.)

Allerede da Erik var ved at være færdig som junior-spiller, kom han på senior-holdet. »Dengang kunne man jo altid bruge nogen, og vi havde både et senior A og et senior B hold i turnering. Blandt spillerne kan jeg da huske Børge Johansen, Jens Otte, Arne Troelsen, Lars Gaarn, som spillede på A-holdet.

Dengang tog man lidt mere løst på reglerne, end man gør idag, for der var en lang periode, hvor jeg både spillede på junior- og seniorholdet på én gang«.

Erik spillede enten centerforward eller højre wing på Suldrups hold. Og han fortæller om træningen: »Vi trænede jo nok et par gange om ugen. Jeg kan især huske, dengang vi spillede i Sønderup, fordi vi ingen baner havde i Suldrup. Så løb vi simpelthen derop og spillede lidt på 2 mål eller lavede nogle boldøvelser. Vi havde ingen træner, så det vi lavede var mere eller mindre tilfældigt«.

Erik var i lære i Øster Hassing Brugsforening, da han var 16 år. Da kom han kun hjem til kampene på første-holdet i weekenderne. Senere, da Erik fik arbejde i Nr. Uttrup Brugs, skete der noget.

»Ja, da fik vi en træner, nemlig Knud Erik (Laustsen, red.) Han var fra Nørresundby. Han tilbød mig at køre med ham til træning, så da blev jeg næsten pisket til det«, siger Erik og bryder ud i grin. Der er vist aldrig nogen, som vil anklage ham for at være en træningshest!

Om Knud Erik som træner i forhold til nutidens trænere, fortæller Erik: »Han var ikke den store taktiker, kan jeg huske. Engang var vi bagud 0-7 ved pausen, og Knud Erik sagde blot, at det går jo udmærket – bliv bare ved på den måde. Men træningen blev da organiseret i forhold til det tidligere. Nu har jeg jo aldrig været den store træningsnarkoman, men mon ikke vi

kun træuede én gang om ugen. Træningen var ganske vist knap så koncentreret, som den er idag, men vi havde da det hele med, såsom konditionstræning, boldøvelser, spil på 2 mål og så videre«.

Man startede ikke træningen allerede i januar, som man gør idag. »Der var måske nogle, der løbetræuede. Der blev ikke spillet træningskampe inden turneringen, hvor vi gerne deltog i både JBU og VIF.

Der var altid kun 11 spillere med, når vi spillede kampe. Vi havde aldrig udskiftningsspillere med, så det hændte da, at vi spillede både 9 og 10 spillere imod slutningen af en kamp, hvis nogen blev skadet.

I VIF-turneringen deltog både A- og B-hold. Vi var delt op i 2 puljer, og det foregik efter pokal-princippet med knald-eller-fald kampe hver gang. Så det var spændende«.

Atmosfæren omkring kampene var meget anderledes end i dag: »Vi mødte jo ikke op 1½ time før kampene for at drikke kaffe sammen. Jeg kan huske engang, vi skulle spille mod Hobro i Sønderup. Vi kom jo blot 5 minutter før kampen skulle starte, og vi var helt syge af grin, da vi så, at Hobro varmede op inden kampen. Næh, det var som om man var helt træt efter opvarmningen, så det var nemmere at gå ud og vinde over dem«, griner Erik og fortæller, at det også kunne hælde, at Frem måtte starte med en 8-9 mand og først blive fuldtallige i løbet af kampen.

»Vi så nogenlunde ens ud i tøjet. Vi havde ingen sponsor, men klubben havde købt næsten ens trøjer til os. Det kunne da godt være, at striberne ikke så helt ens ud, og bukser, strømper etc. måtte vi selv købe«.

Erik Hansen husker af alle kampe bedst en kamp imod Ranum, der spillede i serie 2, mens Suldrup på daværende tidspunkt spillede i serie 4. Det var en finale i VIF-turneringen, og det var en virkelig god kamp. »Vi var bagud med 3-0 på et tidspunkt, men så tog vi fusen på dem i 2. halvleg. Dengang var Keld Svendsen, Fritz Fischer, Børge Kragelund, Erik Olsen, Børge Johansen, Poul Erik Egsdal, Johannes Jørgensen, Bjarne Nielsen og Poul Erik Larsen med på holdet. Kampen blev spillet i Aars, og der var faktisk ikke ret mange tilskuere«.

Turneringerne var organiseret på dette tidspunkt, selv om der blev spillet færre kampe end i dag.

»Træneren sagde ikke meget, hverken før eller efter kampen. Det var jo ikke sådan, at han var taget ud og havde studeret et hold, så han kunne fortælle os om, hvem vi skulle passe på, og efter hvilken taktik, vi skulle spille. Nej, det var noget med, at vi kendte nogle spillere fra sidste gang, eller at en eller anden spiller havde været med på et udvalgt hold. Så vidste vi jo, at ham skulle vi passe på«.

Erik erindrer, at man efter kampene gerne mødtes på den lokale kro og fik en enkelt pilsner. Han mener, at det var akkurat sige så hyggeligt, som det er i dag.

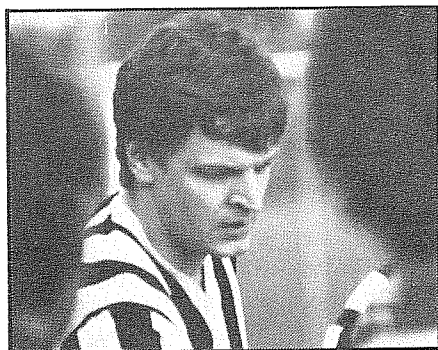
»Der var ikke nær så mange ungdomshold som i dag, men der var da selvfølgelig en del. Verner (Hansen, red.) var altid meget aktiv med ungdomsholdene med gavespil i klubhuset og lignende.

Noget af det jeg husker bedst er selvfølgelig det sribede klubhus. Indvendigt var det ét stort rum med en bænk inde midt i. Der var en søjle, som gik ned midt igennem og uden om den var en bænk. Ligeledes langs ydersiden gik en bænk. Der var så et lille bruserum med én bruser, med *rigtigt* koldt vand.

Selv efter en rigtig hård kamp var det aldrig noget problem at skulle klæde om i samme lokale. Vi skulle jo være sammen!

Nogle gange på udebane måtte vi bare klæde om bag nogle træer, og så var der ikke engang et koldt bad!!!« slutter Erik Hansen.

*En koncentreret Jens Bak
før en turneringskamp*

Jens Bak Sørensen.

Vi er nu nået helt op til vor egen tid i Frems historie. Vi har sat en spiller stævne, der har været med lige siden Erik Hansen stoppede i starten af 70'erne og til 1987, hvor han i år er anfører for serie 3-holdet, nemlig Jens Bak Sørensen.

»Jeg blev aktiv i klubben i 1960, da jeg var 6 år gammel, og jeg kan huske, at vi spillede i nærheden af det nuværende Suldrup Lystanlæg. Vores baner ved det gamle klubhus ved Aarestrupvej var under ombygning.

I 1972 blev jeg seniorspiller på 1. holdet i serie 3. Dengang var jeg 2. års ynglingespiller.

Nogle af spillerne var Jørgen Sønderup, Ole Pedersen, Peter Petersen, Bruno Jacobsen, Uffe Poulsen, Jens Mosbæk, Bent Poulsen og Poul Erik Egsdal, som var spillende træner«.

Jens Bak fortæller, at Poul Erik, der aldrig blev kaldt andet en Polle, tidligere havde spillet på holdet, så han var en kammerat. Det var i hans tilfælde en stor fordel. Og han var en meget seriøs træner.

»I alle de år, jeg har været aktiv fodboldspiller, har vi påbegyndt sæsonen allerede omkring slutningen af januar måned eller begyndelsen af februar

med primært konditionstræning og løbetræning. Det siger jo sig selv, at hvis der var en halv meter sne på banen, så kunne vi ikke spille fodbold. Inden turneringsstarten har vi nu en organiseret JBU-træningsturnering«.

Jens Bak fortæller, at der er adskillige regler før en fodboldkamp, som deres nuværende træner, Poul Erik Nielsen, kræver overholdt.

»Vi møder en time før en hjemmekamp i klublokalerne. Kommer man for sent, får man en bøde på 5 kr. pr. påbegyndt 5 minutter. Støvlerne skal være velpudsede, og vi får bøder, hvis vi modtager advarsler eller udvisninger i løbet af en kamp. Vi må heller ikke vrisse efter holdlederen eller træneren. Hverken før, under eller efter en kamp«.

Taktik er i dag blevet en væsentlig del af en fodboldkamp. Jens fortæller, hvad der bliver talt om i forbindelse med en fodboldkamp:

»Vi snakker først om sidste uges kamp. Vi diskuterer, hvad vi gjorde forkert og på hvilke måder, vi kan forsøge at ændre dette til dagens kamp.

Derefter taler vi om dagens kamp. Om hvilke spillere vi skal passe særlig på og så videre. Træneren kender gerne modstanderne temmelig godt. Og efterhånden kender vi også de fleste hold selv.

Træneren har sat holdet om tirsdagen, men holdopstillingen offentliggøres først for spillerne kort før kampen, da den ofte er afhængig af trænerens taktik og af modstanderne«.

Jens fortæller videre, at man dog til udekampe generelt bruger mindre tid sammen før kampen, idet man først ankommer til spillestedet ca. en halv time før kampen starter.

»I dag varmer vi jo altid op før en kamp. Det er ikke som i tidligere tider, hvor vi var imponerede af dem, der varmede op. Det gør alle hold simpelt hen i dag«.

På spørgsmålet om trænerne er blevet bedre i dag svarer Jens Bak: »De er i hvert fald blevet dyrere! Men træningen er også blevet mere *professionelt* anlagt med 20 bolde parate, gode lysforhold og kegler, nye mål osv.

Men nu var den første træner, jeg havde, jo som sagt Poul Erik Egdsdal, og han var i hvert fald mindst lige så ambitiøs, som de andre jeg har haft.

»Det er svært at bedømme om spillerne er blevet bedre. Generelt kræves en bedre fysik i dag, og tempoet er også blevet højere. Jeg tror nu ikke, at spillerne kan mere teknisk i dag end tidligere«.

Ved Jættefesten i Suldrup i 1983 var der arrangeret en kamp mellem det serie 3-hold, der spillede i 1973 (som omtalt bl.a. med Jens på holdet) og det hold, der spillede i serie 3 i 1983. Den kamp vandt 1973-holdet, så det siger lidt om styrkeforholdet.

»I 1973 havde vi et virkelig godt kammeratskab på holdet. Ja, man kan nærmest sige, at vi var *et hold*. Det var godt for holdet, men skidt for klubben. Vi var rigtig meget sammen og holdt også mange fester sammen. Men vi havde også nogenlunde samme alder.

I dag har vi også et fint kammeratskab. Men det er begrænset, hvad vi laver sammen efter en kamp, da de yngste spillere er 17-18 år, og jeg som den ældste er 33 år gammel og bl.a. har en familie at tage hensyn til«.

De sportslige højdepunkter har der været flere af igennem de seneste 15 år på Frem's 1. hold. Jens fremhæver dog specielt tre:

»I 1973 spillede vi nogle gevaldig spændende oprykningskampe med Bælum, og i den sidste og afgørende kamp på Suldrup Stadion var der omkring 300 tiskuere, der så os vinde med 2-1.

Jeg var så heldig at score målet 30 sekunder før tid. Det var en virkelig festlig kamp.

Senere i 70'erne vandt vi Jysk Mesterskab i serie 4 ved i finalen af vinde på Suldrup Stadion over Seest i en kamp, hvor et par entreprenørmaskiner og en masse frivillige fik ryddet banen for sne den 10. december.

Endelig var der oprykningen til serie 2 for et par sæsoner siden. Gennem hele sæsonen havde vi kæmpet for at undgå nedrykning. Pludselig var vi i den situation, at vi med en sejr over Løgstør i næstsidste kamp kunne sikre os oprykning. Det gjorde vi så, for derefter at rykke ned året efter«, slutter anføreren for IK Frem's serie 3-hold anno 1987.

Sportslige højdepunkter

Første oprykning

I 1935 fik Frem tilmeldt et herreseniorhold i den jyske B-række under JBU.

På dette tidspunkt var turneringen opdelt i Jyllandsserien, mellemrækken, A-rækken og B-rækken

Protokollen beskriver begivenheden således:

Søndag den 25. maj 1941:

D.d. spillede Frem's 1. hold den hidtil vigtigste og betydeligste kamp i klubbens historie, unionskamp på Års Stadion mod Ranums 1. hold, der udelukkende bestod af seminarister. Kampen gjaldt oprykning til den jyske A-række og blev vundet af Ranum med 3 mål mod 0, første halvleg 1-0 og anden 2-0. Resultatet var godt klaret, når man tænker på Ranums sidste kamp, som de vandt: Ranum-Aars mellemrække 4-2 og Ranum-Viborg mesterrække 4-3. Og da Ranums ene mål blev lavet på et af dommeren foræret straffespark og samme overså et regulært straffe til Frem, kunne resultatet nemt være blevet 2-1. Alt i alt høstede Frem kun æren af denne kamp selv om dommeren gjorde sit til at ødelægge den. Dommeren var hr. Bodilsen, Viborg. Ranums hold regnes for det bedste B-rækkehold her i Jylland i år. De har som center forward så kendt en spiller som Carl Engel Poulsen,

Viborg. Kampen overværedes af 409 betalende tilskuere, hvilket gav en entréindtægt på 174,75 kr.

Fredag den 6. juni 1941:

Frem nedlagde protest mod Ranum, fordi de i kampen den 25. maj i Aars havde benyttet en spiller, der i forårsturneringen havde spillet for Sejlflod. Frem vandt protesten og rykker i stedet for Ranum op i den jyske A-række.

Nogle af spillerne fra dengang ses på dette billede fra 1942 (holdet har lige vundet VIF-mesterskabet)

Bagest fra-venstre: Wulff Jensen, leder. Derefter: Sv. Larsen, Orla Christensen, J. Jensen, P. Petersen, Erling Nielsen, L.K. Sørensen, Jens Nielsen, Chr. Hald, Jens Ech, Svend Nielsen og Egon Nielsen.

Men allerede året efter rykkede Frem ned igen:

Søndag den 10. maj 1942

D.d. spillede Frem sin sidste turneringskamp i JBUs forårsturnering. Det var på udebane mod Sebber, der vandt 6-2. Dermed er Frem sikkert færdig med at have et A-række hold foreløbig, da klubben indtager sidstepladsen med kun 1 point og 13 mål for og 33 imod. Løgstør har 12 points, Sebber og Nibe hver 11 og Gedsted 5 points.

*Ø.v.: Børge Johansen, Villy Juhl, Erik Hansen, Vejby Andersen, Eskild Christiansen.
M.v.: Lars Gaarn Jensen, Arne Troelsen, Villy Pedersen.
F.v.: Knud Johansen, Åge Andersen, Frank Pedersen.*

Første hold i serie 3

Senere gik JBU over til den nuværende turneringsform, og i 1959 rykkede klubben op i serie 3.

Ø.v.: Bjarne Wulff, Mogens Jensen, Jakob Hansen, Gert Jakobsen, Jens Bak. M.v.: holdleder Jørn Andersen, Elmar Pedersen, Mogens Norup, Poul Møller, Svend Christensen, træner Erik Veggerby. F.v. Per Koldkær (banken), Mogens Bundgård, Ove Larsen, Jan Laustsen.

Første hold i serie 2

I 1983 spillede serie 3 i den første kamp i efteråret mod Nørager. Det hold der tabte ville komme på en nedrykningsplads, altså blandt de fire nederste i kredsen.

Frem vandt med 3-1. I resten af efteråret flaskede det hele sig for holdet, og i den næstsidste kamp sikrede det sig oprykningen til serie 2.

Ø.v.: Træner Bent Poulsen, Ole Sørensen, Ernst Hansen, Kurt Lemvigh, Karsten Kragelund, Knud Buus, Erik Poulsen, Kaj Lund.

N.v.: Svend Christensen, Anders Kristensen, Jens Peter Andersen, Jens Peter Kragelund, Jan Mortensen, Jan Laustsen.

Kredsvindere

Frem har igennem årene haft adskillige kredsvindere i ungdoms- og seniorrækkerne.

Et par hold har i nyere tid gjort sig bemærket.

Drengene blev i 1973 kredsvindere og spillede sig senere frem til 8. delsfinalen om det jyske mesterskab.

Banemanden blev Aalbæk, et hold der var meget frygtet i Suldrup, da man jo vidste, det var i denne by, O.K. Jensen havde fået sin fodboldopdragelse.

Frygten var begrundet! Frem førte indtil et kvarter før tid 2-0, men måtte alligevel se sig slået med 3-2 af Aalbæk.

I 1984 blev Frem's junior A-hold kredsvindere. Holdet tabte semifinalen om det jyske mesterskab til Fjordbakken 4-3.

Forinden havde de talentfulde spillere vundet over Lindholm med 8-7 efter omkamp og straffespark, ligesom Hirtshals måtte rejse hjem med et nederlag på 4-2.

Næsten samme hold spillede samtidig i Ekstrabladets fodboldturnering for skolehold, hvor de i kvartfinalen blev slået 2-1 af et hold fra Bornholm.

Kredskampe og Ekstrabladskampene blev afviklet sideløbende. Spillerne kom derfor til at spille 2-3 cupkampe om ugen, og dette blev nok grunden til, at holdet i samme uge røg ud af begge turneringer efter en lang og opslidende – men fantastisk – sæson.

Jysk mesterskab

Efter at førsteholdet i et par sæsoner havde spillet i serie 4 rykkede det i 1977 op i serie 3.

Kredskampene blev lutter sejre, og den 8. december var der finale imod Seest ved Kolding.

På grund af sne var kampen flyttet fra Ikast til Suldrup. Efter at banen var ryddet for sne, vandt Suldrup i en overbevisende kamp 3-0.

Vejen til finalen:

Bælum-Frem 1-3

Frem-Klokkerholm 2-1

Frem-V.Hassing 2-1

Frem-Bryrup 2-1

Frem-Seest 3-0

*Øverst fra venstre: Jens Bak, Jan Laustsen, Mogens Bundgaard, Bjarne Ørbæk, Ole Pedersen, Karsten Jensen, Jørn Otte, Michael Rask; træner Per Allan Gade.
Nederst fra venstre: Børge Winther, Elmar Pedersen, Jens Mosbæk, Bruno Jakobsen, Jørgen Jensen Sønderup, Svend Pedersen, John Pedersen.*

Efter kampen var der festligheder i købmand Kurinows bagbutik. Blandt gratulanterne var Borgmester P. Kvist, der overrakte holdet en kasse øl.

Senere fik samtlige spillere JBU-nålen. Det skete ved en lille højtidelighed i forbindelse med et stævne i Stensbohallen.

Dansk mester i indefodbold

I 1972 tog et hold ynglingespillere til Fuglsø for at spille om det uofficielle danske mesterskab i indefodbold.

Holdet havde forinden vundet kredsen under VGI og skulle nu forsøge sig imod tilsvarende vindere fra resten af landet.

Holdet vandt den indledende pulje og senere finalekampene og blev dermed det første hold i Frem, der kunne prale af et dansk mesterskab.

Holdet bestod af: Erik Sondrup Andersen, Jørn Otte, Gert Knudsen, Kaj Kragelund og Vagn Hansen.

Stående fra venstre: Kaja Larsen, Jytte Falden Jensen og Inga Johansen. Knælende: Lis Egediussen og Ingelise Kragelund.

Damefodbold

Frem var blandt de første klubber i landsdelen, der fik damefodbold.

Omkring 1957-58 begyndte nogle af de piger, der hver weekend fulgte herreholdets kampe, at træne under ledelse af Børge Johansen.

Der blev tilmeldt et hold under DaI (Dansk arbejder Idræt), der på det tidspunkt var den eneste organisation, som havde damefodbold.

Fremholdet blev senere blandt landets bedste. De var således i DaI-landsfinalen 3 gange. 2 gange tabte de til Femina og en gang til Rødovre.

Pigerne fra Suldrup var så gode, at 7 af dem kom på udvalgt jysk hold.

Desværre er holdet aldrig blevet fotograferet, men nogle af spillerne fra dengang var: Inga Johansene, Kaja Larsen (Bak), Jytte Falden Jensen, Anni Hollesen, Lis Mortensen, Ingelise Blak (Kragelund), Inger Lauersen, Kirsten Lauersen og Linda Johansen.

Fem af spillerne blev også nummer 2 ved det uofficielle DM i indefodbold, der dette år blev afviklet i Vesthimmerlandshallen i Aars. Resultatet blev nævnt i sporten. Holdet tabte i finalen 9-0 til Femina.

Minder fra Frems fortid

Brävallaslaget

Da Frem var blevet selvejer, kom der en opblussen af klubben, ikke alene ved øget indsats på banen, men folk sluttede op om foreningens kampe. Dengang var benzinens ikke blevet en folkesygdom.

Der spillede dengang ikke i turnering, man indbød simpelthen passende hold til kamp og revanche.

Et glimrende kammeratskab klubberne imellem udvikledes ved disse kampe, ligesom man som regel kunne låne en god spiller ved lejlighed.

Turnering er et gode, men udvikler slet ikke denne form for kammeratskab. Mange gamle spillere mindes endnu med glæde glade spilledage på Himmerlandske fodboldbaner – selv om disse ofte var ujævne.

Enhver forening med selvagtelse holdt hver sommer et stævne, hvortil et antal klubber blev indbudt til at deltage. Der udsattes så et antal pokaler til vindende hold, det pæneste spillende hold samt til en fair spiller.

Her kan nævnes Himmerlandsstævnerne i Suldrup, der gjorde Frems navn kendt. På disse dage stævnedes norden- og søndenfjords klubber til Frems bane for at prøve kræfter, og eventuelt vinde en af de store præmier.

Disse bestod bl.a. af sportstilbehør, 11 fodboldtrøjer som vandtes bl.a. af Hurup, Thy og 2 målnet, der blev hjemført af Vejgård.

Op til 22 hold spillede på disse dage fra kl. 9 og resten af dagen på 2 baner, og samlede et myldrende liv af tilskuere og deltagende spillere. Det var store dage for Frem og byen.

Sidst i tyverne var disse Himmerlandsstævner virkelige højdepunkter i Himmerlands fodboldliv.

Så tog andre foreninger ideen op, og holdenes antal mindskedes. Der var også store udgifter selv om et hold betalte 20 kr. i startpenge.

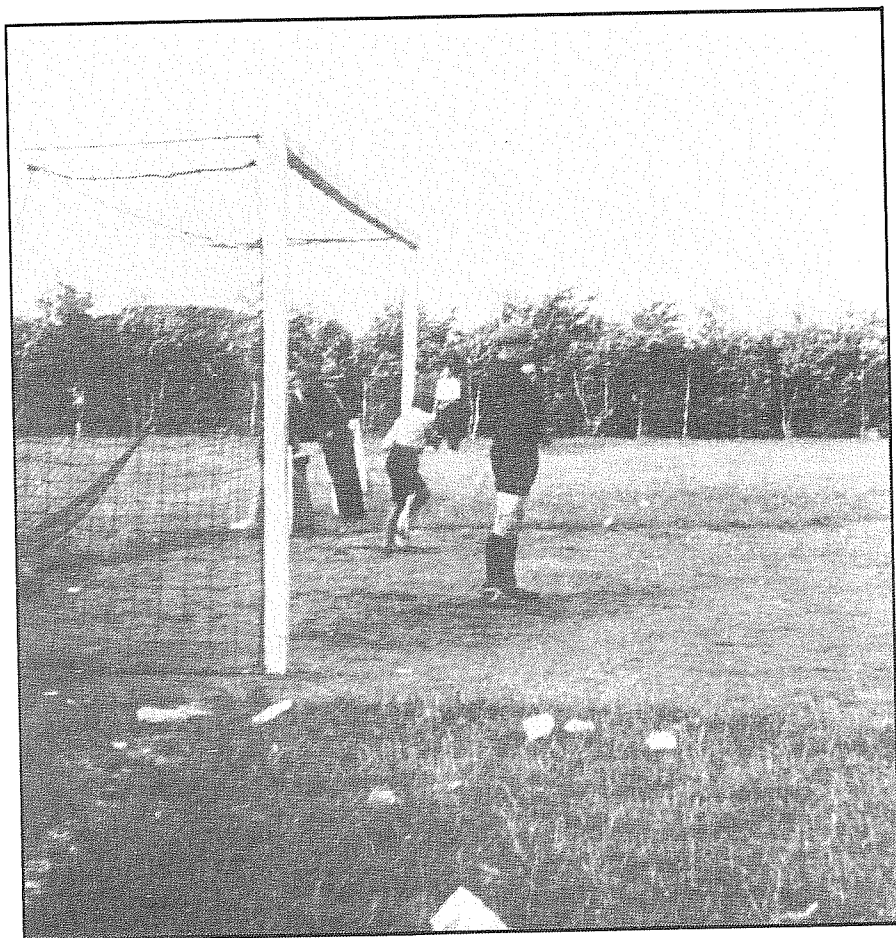
Mest minderigt er vel nok det københavnerpressen kaldte: Brävallaslaget i Suldrup. Med undertitlen: Når Cimbrerblodet koger.

Stævnet forløb dog i fineste form, og slaget foregik om natten på byens gader.

Et hold der var slået ud af stævnet, tog ophold på en nabokro og udkæmpede her et slag med en kommis fra Suldrup.

Dette vandt de stort, han blev ført hjem i seng.

Om aftenen vendte de tilbage til Frems bal, og blandt deltagerne heri blev hævnens fane hejst.

Der skubbedes og murredes. Bestyrelsen stod magtesløst og standsede ballet.

Det blev signalet til alletiders største slagsmål i byen. Da de fremmede kom ud og søgte at entre en gammel Ford, mødte de en kampklar garde, bevæbnet med stakitstave og flasker. De fremmede greb dækjern o.l. og kampen bølgede i mørket.

Snart hylede sirenerne fra politi-, lægebiler og ambulancer, der i hotellets sal nødtørftigt forbandt de sårede, hvorefter de førtes til Nibe Sygehus.

Politiet fik aldrig opklaret hvem der havde slået, skønt de ofrede dagen derpå. Politiet udtalte, at de trods alt måtte beundre de 150 mennesker, der overværede slaget uden at se noget.

Frems første betalte træner

Suldrup, d. 1/2 1938

D.d. afholdtes generalforsamling på hotellet. Grundet på, at gymnastikken først holdt op kl. 10, var generalforsamlingen først beslutningsdygtig kl. 10¼. Formanden aflagde beretning i det forløbne halvår og kassereren oplæste regnskabet, som enstemmigt godkendtes. Der blev vedtaget at hæve aktivkontingentet til 2.50 kr. Derefter drøftedes trænerspørgsmålet. Vi enedes om at engagere en træner fra Aalborg nu i foråret. Der var tilbud fra Villiam Hansen, Aalborg, 5 kr. og rejse pr. gang. Dette blev vedtaget. Alle valg var genvalg. Efter en livlig diskussion sluttede generalforsamlingen kl. 12.

S. Aage Larsen

Ovenstående referat stammer fra foreningens protokol. Vi (red.) mener at kunne fastslå, at ovennævnt må være det første eksempel på aflønning af træner i I.K. Frems historie.

Ufortjent sejr

Af P.O. Pedersen

I 1942 spillede vi en kredskamp mod Vebbestrup i Rold. Vebbestrup bestod af de stærkeste spillere fra Mejlby, Ravnkilde og Rold. Det var vi klar over og derfor lagde vi en taktik, og det det var som sædvanlig Lars Knøsgård, der foreslog, at centerhalfen skulle være stærkt tilbagetrukket og innerwings ligeledes. »Så må vi kunne forhindre at de andre får mål«, sagde Lars. Centerforwarden Viggo Mikkelsen og wingen Svend Larsen skulle stå omkring midterlinien og på deres hurtighed, måske kunne få chance til at lave mål.

Kampen startede i et stærkt tempo, og vi blev spillet ned så bolden faktisk ikke var ude af vores straffesparkfelt, undtagen når vi fik den losset over sidelinien.

I slutningen af 1. halvleg fik Lars Knøsgård held til at sparke bolden hen over hovedet på alle banens spillere, helt op på Vebbestrups banehalvdel, hvor Viggo lurede og kunne banke bolden i mål til 1-0.

I anden halvleg fortsatte presset mod os, men historien gentog sig. Den negang med Sven Larsen som afslutter. Det lykkedes ikke Vebbestrup at score mod vores gode målmand, »Calle«, og 5 minutter før tid rørte vores

Eet af klubbens første ungdomshold:

Erik Larsen, Holger Knudsen, Sv. Larsen, Sv. E. Jørgensen, Orla Lundgren, Poul Nørlem, Knud Testrup Andersen, Rich. Frandsen, Christensen, Johan Andersen og Nielsen.

venstre wing for første gang ved bolden – hvilket resulterede i vores 3. mål, scoret af Viggo.

Tilskuerne var lamslåede, og selv barberen fra Ravnkilde, som var udstyret med et bilhorn måtte holde op med at dytte, medens vore egne trofaste tilskuere – Bager Valdemar, Maler Kresten, Søren Winther og Købmand Svendsen – fik luft for deres bifald. Dette ærgrede hjemmepublikummet så meget, at der var øretæver i luften, og en Suldrup-tilskuer fik bilhornet oven i hovedet. Men vi vandt kampen på Lars Knøsgård's taktik!

»Vi græd højlydt«

I begyndelsen af 1930-erne kom de første tiltag til drengefodbold i Suldrup.

En af deltagerne fra dengang, nu forhenværende snedkermester P.O. Pedersen, fortæller:

Jeg husker, at vi i 1932 var en flok drenge der skillingede sammen for at købe en lille fodbold med henblik på at få lov til at spille en fodboldkamp. Det blev starten på IK Frem's ungdomsafdeling, idet der tidligere ikke havde været organiseret drengefodbold. Det havde indtil da kun foregået i frikvartererne på skolen.

Efter indkøbet af fodbolden fik vi lov af Bisgård til at spille på marken lige bag hans lade (hvor Nanna og Leo Mølgård nu bor). Her kunne vi lave en bane, der ligesom passede os bedre i størrelsen, end den de voksne spillede på ved Stadionvej.

Vor første kamp skulle spilles mod et hold Støvring-drenge, der mødte op i ens spilletrøjer, hvor vi ikke var så velklædte og derfor følte os ret underlegne. Desværre for os ville Støvring ikke spille på vores »egen« lille bane, og spilles skulle der, så vi måtte henlægge kampen til den »store«, nye bane. Det viste sig ret hurtigt at være katastrofalt for os. Vi tabte kampen 14-0, og flere af os græd højlydt over modgangen. Især var målmanden utrøstelig over de 14 gange, han måtte hente bolden langt bag ved målet – som dengang bestod af sammentømrede granrafter uden net.

Der var mødt en del lokale tilskuere op, hvor det eneste bifald vi fik var da Ejner Robenhagen væltede en Støvring-spiller, og dommeren måtte skride ind for at forhindre at der blev slagsmål!

Den næste kamp mod Støvring gik meget bedre, for da var vi i rigtige Frem-trøjer, og det gav en masse selvtillid. Så vi tabte kun 3-0.

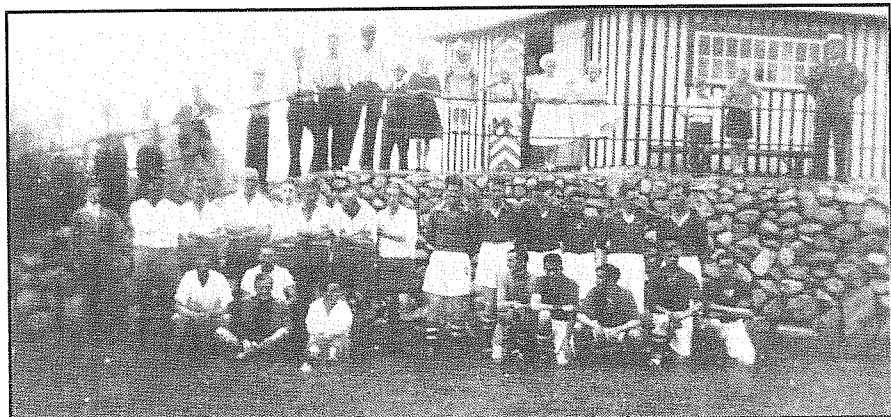
Nu kom der rigtig gang i ungdomsfodbolden. Frem's bestyrelse og byens borgere hjalp os, og der blev ret hurtigt et stærkt drengehold, hvoraf mange senere prægede Frem's 1. og 2. hold. Holdet bestod af: Vagn Larsen, Ewald Westergård, Arne Jensen, Frode Westergård, Arne Bisgård, Jørgen Sørensen, Karl Jacobsen, Gunnar Poulsen, Poul Fischer, P.O. Pedersen, Ejner Robenhagen.

Dengang var det meget primitivt, men den stærke lyst til boldspillet og et godt kammeratskab var skyld i fremgangen.

Jeg vil ønske disse egenskaber må være bærende for IK Frem.

Baneindvielse 1937

IK Frem's 25 års jubilæum stod i skyggen af en anden stor begivenhed i Frem samme år, nemlig baneindvielsen ved det kun 5 år gamle sribede klubhus. Vi har kigget i den gamle protokol for idrætsforeningen Frem og har fundet følgende uddrag fra tirsdag den 13. juli 1937. Vi ville gerne have bragt en kopi af det originale manuskript, men da det ville blive for svært at læse har vi i stedet valgt at bringe det i en maskinskrevet udgave.

Aalborg Freja og Aars Mellemrækkehold.

Søndag den 11. juli indviede Frem sit nye Fodboldbaneanlæg. Kl. ca. 2 bød Hr. Casper Jørgensen på Frem's vegne de tilstedeværende velkommen, hvorefter Næstformanden for JBU Hr. N. Madsen, Aalborg, holdt Indvielsestalen, hvor han fremhævede, at han maatte give Aalborg Amtstidende ret, da de havde skrevet, »et Idrætsanlæg man skulde langt omkring for at finde magen til.« Og han håbede, at Frem inden ret længe maatte være at finde i den Jydske A.Række, hvilket klubben ogsaa har ret til at forlange af sine Spillere efter de Bane og Omklædningsforhold her er givet dem, da saavel Bane som Klubhuset er og ligger ideelt. Taleren sluttede med at udbring et leve, »Dansk Boldspil«, hvorefter Hr. Casper Jørgensen erklærede Suldrup »Stadion« for aabent. Derefter spilledes en Fodboldkamp mellem Freja A.Række Hold, som i aar vandt det Jydske Mesterskab i B.Rækken og Frem's 1ste Hold.

Freja, der viste et Fodboldspil, som i teknisk henseende ligger langt over det spil selv flere af vore 1ste Divisions Hold leverer i Dag, vandt kampen med 7 Maal mod 1 maal, men af Holdets 11 mand var de 7 ogsaa med til at spille Freja ind i den Jydske Mesterrække i 1926, af de mere kendte kan nævnes Maalmanden Hermann Christensen, alle tiders bedste Jydske Maalmand...

... efter denne kamp samledes alle Hold på Suldrup Hotel til fælles Kaffe-bord sammen med Bestyrelsen for Frem og flere andre tilstedeværende... Om aftenen var der i Dagens anledning Bal for Frem's medlemmer med god tilslutning.

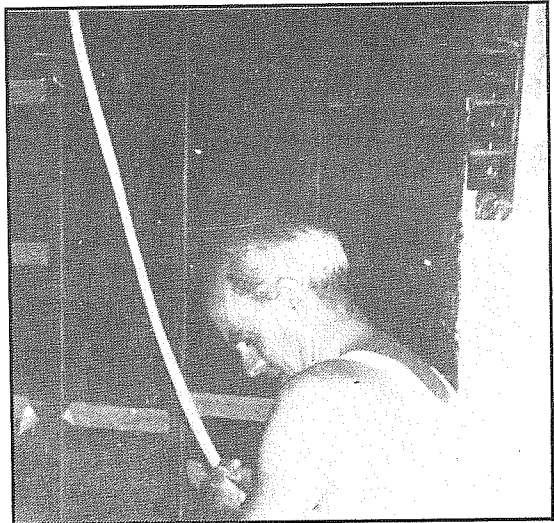
Underskrevet af:

Wulff Jensen, Søren Jensen, Lars Sørensen, A.M. Svendsen, S.Aa. Larsen

Atletik i Frem i 1939

Harry Nielsen kom i 1939 til Suldrup fra købstaden Thisted i Thy. Deroppe havde han været en meget aktiv sportsmand, og han besluttede med det samme, at han ville starte en atletikafdeling i Frem.

Han tog derfor hen til klubhuset og fandt til sin store overraskelse, at klubben havde materiale til atletikudøvelse. »Jeg kom hen til klubhuset og fandt udstyr til såvel højdespring, diskoskast og kuglestød som til stangspring. Det stammede ikke fra skolen. Klubben havde det simpelthen bare liggende. Vi var en 3-4 stykker, som startede, og jeg husker bl.a. en fyr, som hed Viggo. Han arbejdede hos Smed Jensen, men jeg kan ikke huske efternavnet. En anden var Karl Jacobsen – en fremragende målmand for klubben ved siden af«.

*Harry Nielsen
– grundlægger
af atletik i Frem*

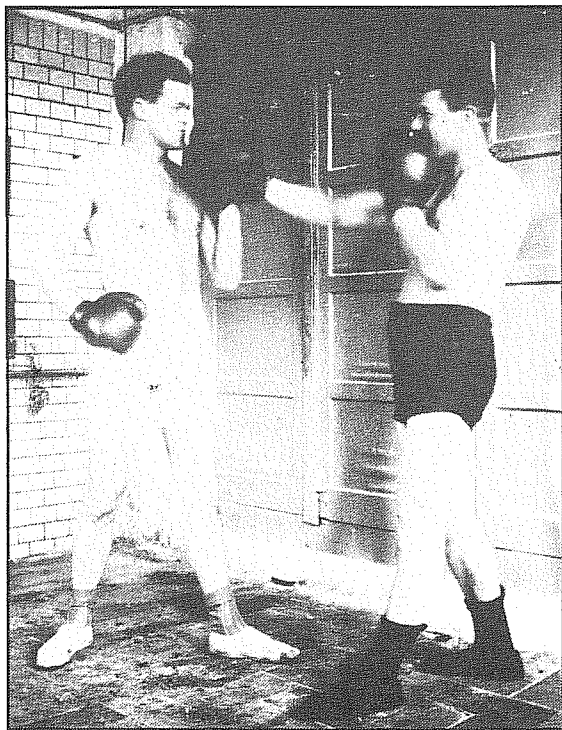
Klubben fik arrangeret adskillige stævner og havde bl.a. besøg af AIK fra Aalborg med Danmarksmeesteren i trespring Preben Larsen på holdet. »Vi deltog også i udenbys stævner i f.eks. Nibe, Aars og Løgstør, og vi erobrede 4 Himmerlandsmesterskaber til klubben i højdespring og i stangspring.

Til sidst var vi 7-8 aktive, og det gik rimeligt godt. Men i 1942-43 stoppede vi desværre lige så brat, som vi fik begyndt«, fortæller Harry Nielsen.

Siden har der været forskellige tiltag til at få påbegyndt atletik i klubben, uden at det nogensinde har overlevet særlig længe ad gangen.

Boksning – også på programmet

Efter at atletik havde været fremme i slutningen af 30'erne og i starten af 40'erne, og derefter var gået i stå, fik man blandt nogle af Frem's folk den ide at få boksning på programmet. Blandt initiativtagerne var igen Harry Nielsen – kendt som bødker-Harry – og han fortæller om tiden med boksning: »Vi boksede i skolens gymnastiksal, og det var mest smedesvende fra daværende Regnar Poulsens Maskinfabrik i byen. Jeg havde selv tidligere været bokser, men i Suldrup fungerede jeg udelukkende som dommer. Vi havde stævner, og jeg husker især et stævne, som blev holdt ved boldbanerne ved det gamle sribede klubhus. Vi havde opstillet en ring, og vi havde vandspand og det hele – jo, det var et rigtigt stævne med seks kampe på programmet, husker jeg tydeligt.« Da smedene rejste fra byen igen 1-1½ år senere, standsede boksningen desværre igen, efter at have været oppe på 8-10 aktive.

I Lokalhistorisk Arkiv i Ø. Hornum har vi fundet bevis for, at der allerede tidligere havde været boksning i Suldrup. Som det ses på billedet var Valdemar Pedersen og Oluf Christensen allerede i 1930 aktive boksere i noget, der blev kaldt Suldrup Bokseklub. Om det har været under Frem eller en selvstændig forening vides imidlertid ikke. Bager Valdemar til venstre på billedet havde tilsyneladende leveret lokalerne til træningen, idet fliserne bevidner, at billedet er taget i bagerforretningen.

Badminton

Sidst i fyrrerne holdt badminton for første gang sit indtog i Suldrup skoles gymnastiksal. Efter 2-3 år døde det ud, men kom igen midt i halvtredserne. Og da det denne gang så ud til at være mere end en dille, blev de aktive badmintonspillere og idrætsforeningen Frems bestyrelse enige om at indkalde til et møde, hvor det kunne klarlægges, om badminton fremover skulle være en idræt, der kunne dyrkes i idrætsforeningens regi.

På et møde afholdt den 24. janua 1957 opnåedes enighed om, at badminton i Suldrup skulle foregå i en underafdeling til idrætsforeningen Frem. Der blev herefter nedsat et udvalg, som skulle varetage de praktiske ting, som der står i protokollen: »*Købe et nyt net og lave spilleplan*«. Dette første udvalg havde følgende sammensætning:

Vejby Andersen, Børge Christensen, Niels Holst, Børge Johansen og Hans Aage Jørgensen.

Udvalget startede så planlægningen af træning, hvilket var en meget vanskelig sag, idet træningen først kunne starte kl. 18.00, og kl. 22.00 skulle spillerne – efter at have fjernet net og fejlet gulv, forlade salen. En anden ting, der vanskeliggjorde planlægningen var, at Suldrups skolelærere skulle have rådighed over salen en aften om ugen.

Der var kun ét omklædningsrum, i salen var der ingen varme, og det var måske derfor der heller ikke fandtes bademuligheder (ikke engang i koldt vand), toiletterne blev ikke meget benyttet, idet de lå i fuldstændigt mørke under en del af salen. Disse toiletrum var ovenikøbet skyld i, at der i salen enkelte gange dannedes is på gulvet i gymnastiksalen, og det er jo ikke gode forhold – i gummisko at spille badminton på is. Med modstanderen stående på et gulvareal uden isbelægning. Det har nok mindet en del om en farcefilm.

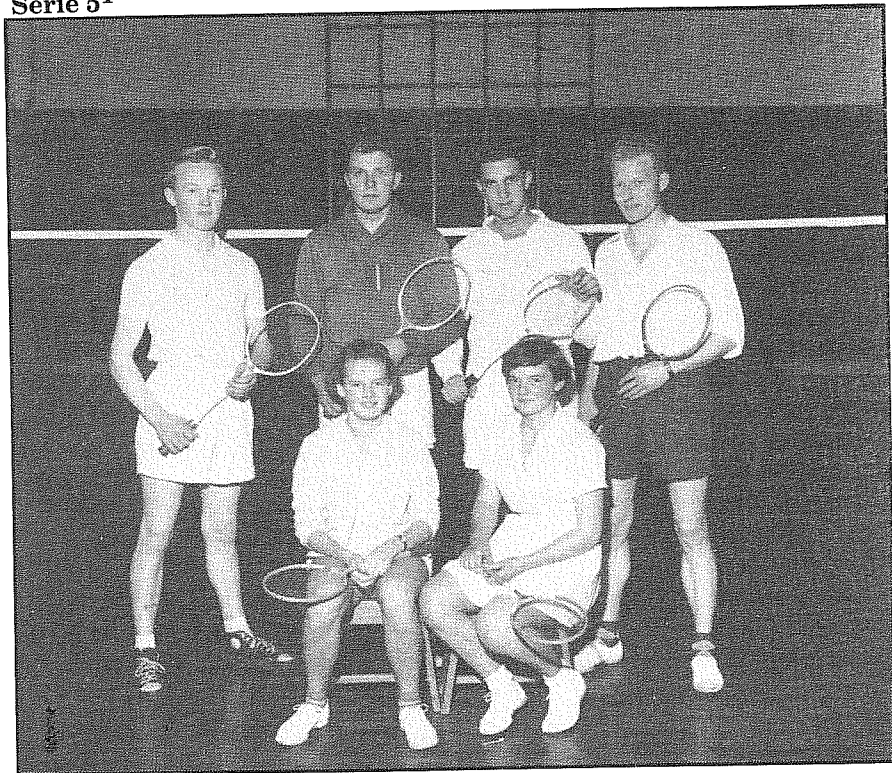
Når disse beklagelser er ovre, erindres det med glæde, at i salen manglede der intet i udstyr, nej der var både ringe, reck, tove og bomme, så der blev ofte lejlighed til et ekstra hvil i kampen. Når disse ting blev ramt af bolden, standsede spillet og bolden servet om.

Nu tror I måske, at badminton på disse tider var en kedelig omgang, men det var langt fra tilfældet. Nej, der var atmosfære og socialt samvær, som vi ikke kender mere til idag. Var der nogen, der havde lyst til at følge slagets gang, kravlede de op ad ribben til vindueskarmen og satte sig til rette her. Der var heller ikke tale om, at ude og hjemmehold var delt i to lejre. Nej man var tvunget til at opholde sig sammen i det enlige omklædningsrum. Mens 2 eller 4 spillere var i kamp, hyggede resten af spillerne og eventuelle

tilskuere sig med sodavand og kager, selvfølgelig med døren til salen åben – man fulgte skam nøje hver eneste kamp.

Efter disse indledende bemærkninger, kort om det første turneringsår 1957/58. Her tilmeldtes 2 hold til Nordjysk Badminton Distrikt (NBD), og da vi jo var nystartede, deltog vi i serie 5. Disse 2 første holde havde nogenlunde følgende opstilling, idet der jo enkelte gange blev brug for reserver.

Serie 5¹

(Forrest fra venstre): Anne-Margrethe Jensen og Inga Christiansen.

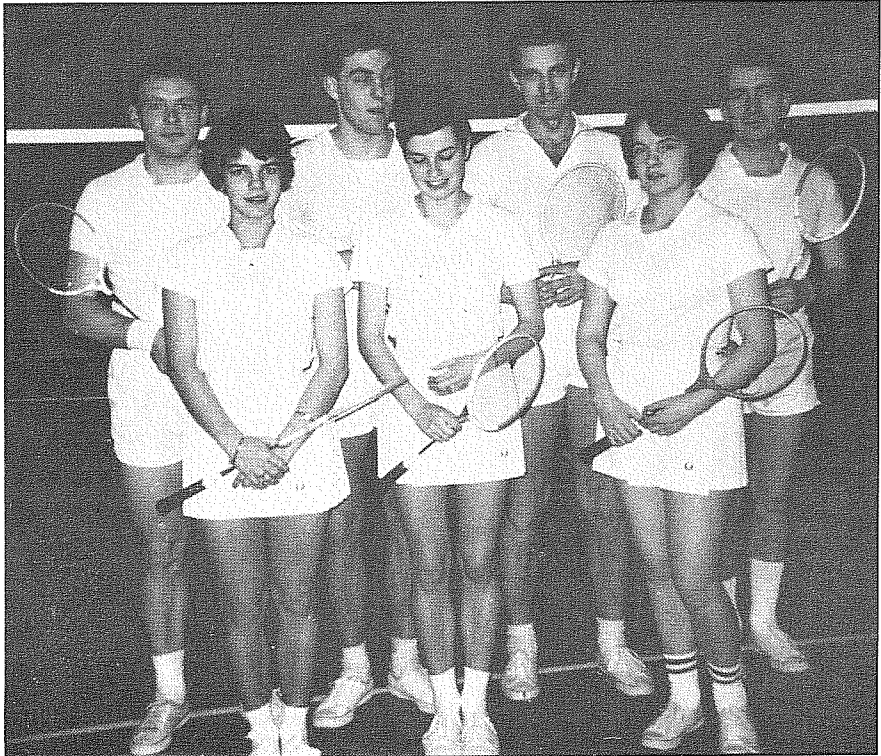
(Bagest fra venstre): Poul Nielsen, Knud Quist Jensen, Børge Johansen, Hans Åge Jørgensen.

Holdet i serie 5² bestod af: Else Marie Quist Jensen, Rita Andersen, Jørgen Andersen, Villy Juul, Frank Jensen og Gert Graversen.

I sæson 1958-59 blev Serie 5¹ kredsvinder, og det lykkedes at få spillet oprykningskampe mod Støvring og Skørping, at vinde disse kampe og rykke op i serie 4. Her blev holdet kun i én sæson, idet holdet rykkede op i serie 3.

I serie 3 havde vi det første år meget besvær med at klare os, og det var nær blevet til nedrykning igen. Det fik os til at forbedre træningen ved at leje *Gedstedhallen* til træning nogle enkelte gange i løbet af vinteren (puh, hvor var der koldt, meget mere end i salen hjemme – men der var bad!). Samtidig fik vi tilladelse til at træne hver dag (hele dagen) mellem jul og nytår 1961. Disse ting resulterede i, at serie 3 holdet herefter ikke tabte en hjemmekamp i 2½ år, og holdet rykkede op i serie 2.

Sæsonen 64/65 skulle vi så spille med førsteholdet i serie 2, men det var nok lidt for meget for de større klubber fra NBD. De forsøgte at holde os ude, ved på NBDs repræsentantskabsmøde at få vedtaget en bestemmelse om, at alle hold i serie 2 skulle spille hjemmekampe i en hal. Dette problem løste IK Frem ved at leje hallen i Øster Hurup, og her spillede og trænede turneringsspillerne så. Det var også til fordel for motionisterne, der herefter sammen med ungdomsspillerne havde hele gymnastiksalen til rådighed.

Spillerne, der spillede afdelingen op i Serie 2:

(forrest fra venstre): Ebba Blak Jensen, Ulla Ostenfeldt, Inga Johansen.

(bagest fra venstre): Villy Pedersen, Fritz Fischer, Børge Johansen, Kaj Christiansen.

Spillerne på billedet fra venstre mod højre:

Ole Andreassen, Jan Hansen, Ole Hansen, Maibritt Hald, Claus Johansen, Ulla Andreassen.

Hallen i Øster Hurup blev valgt af 2 gode grunde: Eigil Larsen, der var os en fortræffelig og gratis vejleder under træningen, og den lave pris: kr. 5/time. Men hallen havde den ulempe, at der kun var 2 baner. Derfor flyttede afdelingen til Mou-hallen, da den stod færdig. Her var der 5 baner, men også 55 km til træning. Det var mens afdelingen trænede her, at klubbens førstehold rykkede op i serie 1, forøvrigt i skarp konkurrence med netop Mou Badmintonklub. I denne vores flakken omkring til »hjemmebane« mistede afdelingen desværre sin ungdomsafdeling.

Efter at have haft hjemmebane i Mou byggedes hal i Terndrup, og her flyttede vi så til med følgende fordele: kortere afstand til træningshal, og IK Frem's øvrige medlemmer trænede også her. Næste trin på vej hjem til Suldruphallen var, at der blev bygget hal i Støvring, og her spillede vi så, da førsteholdet rykkede op i Jyllandsserien.

Holdet, der spillede IK Frem op i Jyllandsserien, var følgende:

Ebba Pedersen, Ulla Fischer, Inga Johansen, Villy Pedersen, Fritz Fischer, Villy Knudsen, Niels Ove Thomasberg og Børge Johansen.

Så endelig i 1975 fik vi i Suldrup en hal og badmintonafdelingen vendte igen hjem til egen by. Nu skulle der gøres noget for badmintonspillet, for alle aldre. Det begyndte også meget godt. Medlemstallet steg med 450% til ca. 165 medlemmer. Vi fik endelig igen en ungdomsafdeling, et aktiv der iøvrigt har fostret mange endda meget gode spillere. Til senere gavn for vores seniorafdeling. På billedet ses et af vore ungdomshold, et hold, der både dengang og senere har spillet mange fremragende kampe for IK Frem's badmintonafdeling.

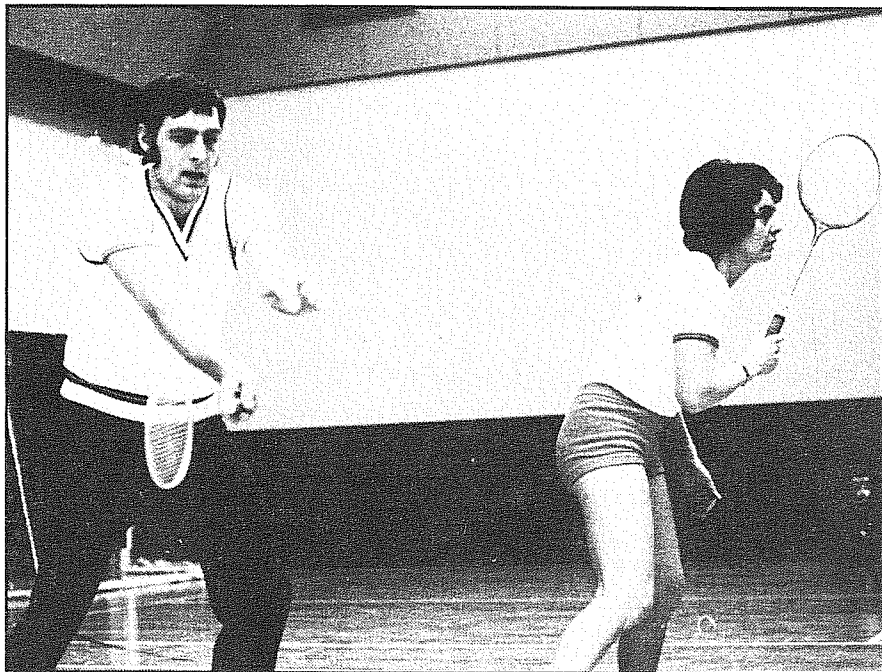
Nå, men så meget succes, som her er beskrevet, kan selvfølgelig ikke fortsætte i det uendelige. Men det var en dejlig og lang optur vi havde. For IK Frem's badmintonafdeling startede førsteholdet i 1978 (efter 21 år) en nedtur fra Jyllandsserien, med nedrykning 3 år i træk, og sluttede den i sæson 1980/81 med at spille i serie 3. Og her er holdet fortsat placeret. Andet- og tredieholdene havde en kort opblussen ved i sæson 82/83 at være placeret i serie 4. Og vi håbede, det var starten på en ny, god periode for afdelingen. Men desværre rykkede de begge ned igen.

Det eneste virkelig positive, der overgik klubben i disse år, var, at ungdomsafdelingen fungerede virkelig godt. Herfra kom mange gode spillere til vores seniorhold, men desværre kan vi ikke holde på dem. Og her ligger nok den virkelige årsag til, at vi stadig er på »lavt blus« i seniorafdelingen. Vi er ikke »professionelle« nok, men det kommer. Vi har i afdelingen forsøgt mange tiltag for at højne badmintonspillet, f.eks. startede vi en hvervekampagne blandt de 5-7 årige. Og den gav, trods meget og uventet modstand, en tilgang på 27 spillere, hvoraf flere har udviklet sig til at være støttespillere i klubben.

Fra starten bestod badmintonudvalget som sagt af: Vejby Andersen, Børge Christensen, Niels Holst, Børge Johansen og fra bestyrelsen Hans Aage Jørgensen. Dette udvalg fungerede indtil 1959, hvor det kom til at bestå af følgende: Vejby Andersen, Inga Christiansen, Anne Margrethe Jensen og Børge Johansen.

I 1961 valgtes igen nyt udvalg med følgende sammenslutning: Børge Christensen, Inga Christiansen og Børge Johansen. Dette udvalg afløstes i 1964 af Børge Johansen, Leo Mølgaard, Flemming Pedersen og Villy Pedersen. Og det blev det længst siddende udvalg, idet de ikke blev afløst, men blot holdt op med at virke af sig selv. Afdelingen blev jo fra sæson 64/65 nødt til at træne og spille langt fra Suldrup, reduceredes derfor til 27-30 medlemmer, og fungerede derfor med kun Børge Johansen som formand og resten som bestyrelse. Og »bestyrelsesmøde« var således hver gang vi trænede. Først i 1973 var der igen valg til udvalget, og følgende valgtes: Mogens Jensen, Børge Johansen, Anders Søndergård og Niels Ove Thomasberg.

Herefter foregik alle valg mere regelmæssigt, idet vi nu havde en rigtig

Afdelingens stærke mixed-double par gennem mange år, Inga Johansen og Fritz Fischer.

hjemmebane i Stensbohallen. Alle disse valg og navnene på dem, der er valgt ind i udvalget kan jeg ikke huske i rigtig rækkefølge. Derfor vil jeg ikke nævne alle navne, men jeg vil dog ikke undlade at nævne Erik Hansen og Jørgen Andersen. De blev hurtigt valgt ind i udvalget, og er der begge endnu. Børge Johansen som blev indvalgt i udvalget i 1957, trådte ud af udvalget 1984, efter 27½ år uden pause i udvalgsarbejdet.

Som afslutning vil jeg nævne, at Frems badmintonafdeling gennem alle disse år har fostret mange gode spillere foruden de her nævnte. Mange individuelle mesterskaber er vundet, og mange vil sikkert vindes fremover, da der nu er kommet langt større bredde i afdelingen. Og alle alderstrin er repræsenterede. Glædeligt er det, at så stor en børne- og ungdomsafdeling er kommet til, så Frems badmintonafdeling også fremover kan præsentere sig på bedste vis.

Gymnastik

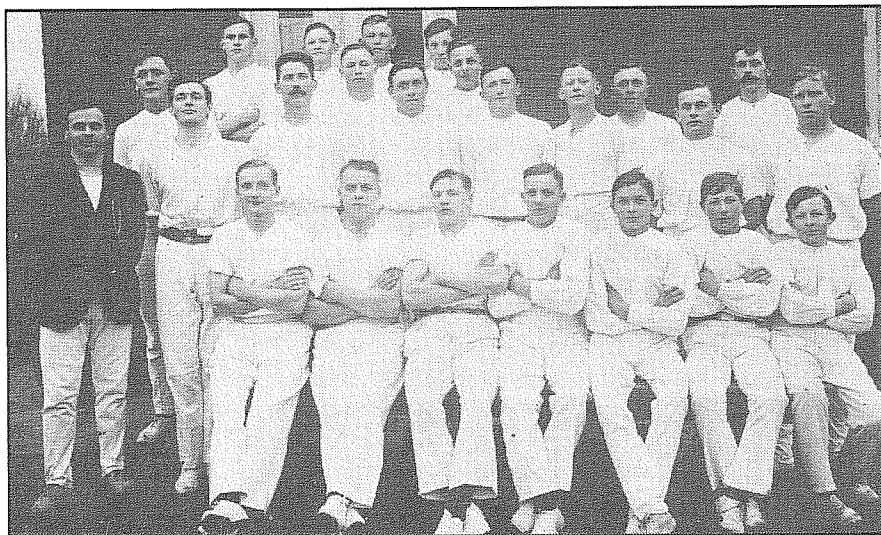
Gymnastikforeningen kom med under Frem i 1959. Før den tid var det en selvstændig forening, der havde håndbold, gymnastik og badminton som tilbud.

Man mener, at den første formand var Jens Peter Jensen, som havde smedeforretning i værkstedet ved siden af den gamle biograf i Suldrup. Det var ham, der senere gav byggegrunden til forsamlingshuset (biografen), som blev bygget i 1904.

Forsamlingshuset blev fra begyndelsen brugt til gymnastik. Et referat fra 1907 siger følgende:

»Den 21. marts 1907 afholdes bestyrelsesmøde, hvor følgende forhandles og vedtages... Salen udlejes til gymnastikforening for 40 kr. ...«

Jens Peter Jensens bror, Hans Peter Jensen, bliver foreningens næste formand i 1912.

1920'erne

Ø.v.: (nr. 1) Kr. Hald, (nr. 6) Eskild Olsen.

M.v.: (nr. 5) Niels Tandrup, (nr. 6) Elmar Sørensen.

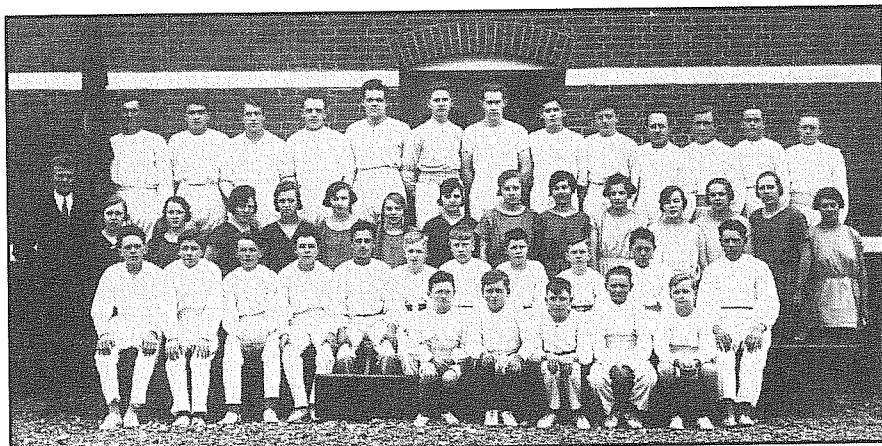
N.v.: (nr. 1) Lederen Lohse, (nr. 2) A. Hald, (nr. 5) Henry Olsen, (nr. 6) Laurids Søndergård, (nr. 8) Oluf Christensen.

Eskild Olsen, som er født i 1901, fortæller:

»Jeg begyndte at gå til gymnastik i Suldrup forsamlingshus i 15-16 års alderen. Som leder havde vi Nøhr Christensen fra skolen i Hjedsbæk.

En træningsaften indledtes altid med indmarch og fællessang. Derefter havde vi stående øvelser med 1,2 og bøj, stræk og »se lige ud« o.s.v. Til slut var der spring over hest, plint, bukke og på måtte. Sæsonen begyndte i oktober og sluttede i april med opvisning af et dame- og et herrehold. Samme aften var der bal med fælles kaffebord.«

Eskild mener ikke, at der på det tidspunkt var børnegymnastik.

Ca. 1925

Leder: Lærer Nøhr Christensen, Hjedsbæk Skole.

Ø.v.: Fanebærer Laurits Pedersen, Laurids Søndergård, Sidde Krebs, ?, Valdemar Pedersen, ?, ?, Janus Sønderup-Jensen, ?, P. Thomasberg Pedersen, ?, Alfred Øland, Simon Hansen.

M.v.: ?, ?, ?, Johanne Nørhave, Karen Nørhave, Gudrun Blak, Ragnhild Kusk, ?, ?, Alma Robenhagen, Nanna Blak, ?, ?, ?.

N.v.: Christian Pedersen, ?, ?, Frede Nørhave, Gudmund Kusk, Jens Jensen, ?, ?, ?, ?.

N.v.: Jens Peter Nørhave, Peter A. Christensen, Svend Poulsen, Åge Christensen.

Børnegymnastik var derimod på programmet, da Gudrun Blak Jensen startede som leder i Suldrup.

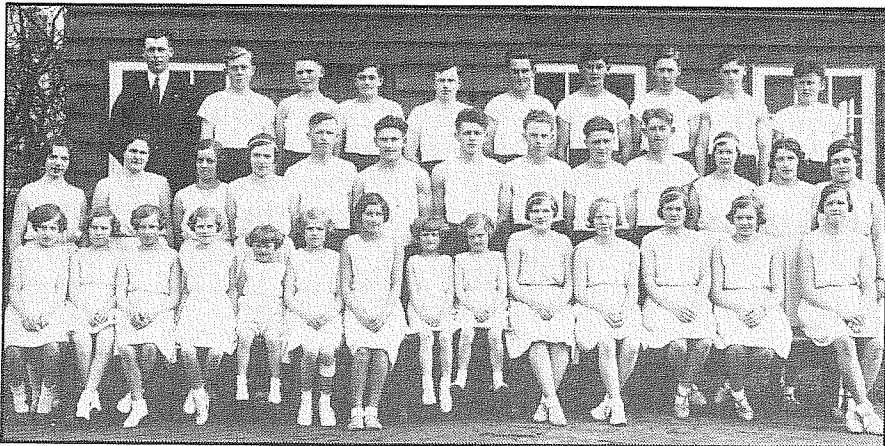
Efter et ophold på Ollerup Gymnastikhøjskole i 1930 bliver hun leder i foreningen. Det var et hverv, hun påtog sig helt frem til engang i 50'erne.

I 30'erne var forsamlingshuset benyttet som gymnastiksal, men i slutningen af Gudruns periode brugte man skolens sal.

Gudrun fortæller, at hun aldrig har brugt musik i sin undervisning. Holdet gik indmarch, gjorde stående øvelser, hvortil man indimellem sang, og som afslutning havde man lidt spring, som fortrinsvis foregik over plint og hest.

Gudrun kan endvidere huske, at Laurits Rasmussen, Hyldal og murer Lars Pedersen fungerede som ledere på denne tid.

Gymnastikforeningens protokol fra 1941 til 1955 fortæller lidt om foreningens aktiviteter:

Ca. 1930

Ø.v.: Laurits Rasmussen (leder), Frode Vestergård, Karl Jakobsen, Evald Vestergård, ?, ?, Theodor Kragelund, ?, Valdemar Kragelund, Jens Peter Nørhave.

M.v.: Gudrun Blak (leder), Hilda Nørhave, Johanne Nørhave, ?, Oluf Klemmensen, Åge Thomsen, Janus Jensen, Ejnar Olsen, Knud Dahl, ?, Kirstine Pedersen, Helene Lassen, Anne Mosbæk.

N.v.: Schøpziński, ?, ?, Dagny Christensen, ?, Winther, ?, Winther, Katrine Christensen, Mariane Nørhave, Karen Jensen, ?, ?, Else Rasmussen.

Foreningens formål: Gennem gymnastik, håndbold, badminton samt anden idræt, udflugter, fester og lignende, at fremme kammeratskab og bringe ungdommen i forbindelse med alt, hvad der kan føre til et sundt og godt virke.

Første gang gymnastikken selv nævnes i et referat er den 6-4-42, hvor det oplyses, at et pigehold har deltaget i en opvisning i Aars.

Ved gennemlæsning af hele protokollen bemærkes det tydeligt, at der i tidsrummet har været problemer med at samle gymnaster. Flere gange kan man iagttage, at et hold er blevet »nedlagt« p.g.a. manglende tilslutning. Det skyldes sikkert, at interessen for gymnastik på stedet var lille. Fra protokollen citeres okt. 1942:

»For at give lidt interesse for gymnastikken vil hold fra 3. hovedkreds komme med 2 hold gymnaster og give opvisning. Endvidere kommer forstander Bistrup og holder foredrag.«

Den 14-10-42 står der videre:

»Afholdt gymnastikopvisning af to hold fra 3. hovedkreds. Forstander Bistrup talte om emnet »Gymnastikkens virkning«. Aftenen var sløjt besøgt.«

Gymnastikken var kun en lille del af afdelingen, og nævnes kun når bestyrelsen bestemte datoer for sæsonbegyndelse og opvisning. Det meste ar-

bejde lå i at lede byens håndboldafdeling, samt at arrangere bal og juletræ m.m. på hotellet.

I slutningen af 50'erne og begyndelsen af 60'erne er der ingen gymnastik i Suldrup.

I 1966 forsøger husmoderforeningen sig igen med gymnastik, og til opvisningen deltager et motionsdame- og et pigehold.

Signe Quist og Bodil Larsen har året efter fire hold. Bodil Larsen fortæller, at interessen senere var dalende og i 1974 blev det hele henlagt til Sønderup.

Afdelingen har siden haft en stabil tilslutning. I 1987 var der således 7 hold med til opvisningen.

Volleyball fra 1974

Da Stensbohallen blev færdig og kunne tages i brug efteråret 1974, kom en ny idrætsgren på programmet, nemlig volleyball, og den har siden været på programmet af og til.

Erik Andreassen var en af initiativtagerne til volleyball, og han var også med på holdet i begyndelsen. Dette hold blev trænet af den kendte idrætsperson, nu afdøde Svend O. Hansen, der senere blev forstander på Idræts efterskolen i Haverslev. Blandt spillerne i volleyballspillet's spæde barndom i Frem var mange talentfulde, heraf en enkelt som senere blev 1. divisionsspiller, nemlig Niels Bo Sørensen.

I begyndelsen var der også motionshold, mens der senere kun var turneringshold. I nogle år sidst i 70'erne var volleyball gået lidt i stå, men kom igen i 80'erne, under ledelse af bl.a. Erik Andreassen og Jørn Bach. Under denne periode vandt junior-holdet således landsmesterskabet i Fuglsøcentret. I 1987 er der imidlertid ikke længere volleball på programmet i Frem, hvilket er ærgerligt eftersom det tidligere var en stor idrætsgren i klubben. Men der mangler desværre ledere til denne afdeling.

Håndbold igennem tiderne

Af Anna Poulsen

Da jeg kom til byen i 1950, var der i Frem kun fodbold på programmet. Det undrede mig, at der ikke var håndbold og gymnastik for piger og damer. Jeg spurgte mig forsigtigt for, men fik den besked, at »Piger skal være hjemme for at hække og sy og iøvrigt ordne deres 'udstyr'.« Efterhånden kom der mere gang i gymnastik og håndbold, ikke mindst på grund af en stor forældreopbakning.

Fhv. skoleleder, lærer Qvist, gjorde på dette tidspunkt en uvurderlig indsats. Selvom han ikke var idrætsudøver, mente han, at det var af stor betydning for ungdommen at have en aktiv fritid.

Qvist var altid villig til at give en hjælpende hånd. Det var således ham, der formidlede brevveksling med forældrene, ligesom han altid deltog i foreningens forældremøder.

I denne periode fik afdelingen også hjælp af Arne Pråstrup. Uden hans evner og store sportslige indsats havde vi givetvis ikke fået denne gode begyndelse – og en god start giver jo som bekendt lysten.

Pråstrup var træner i 10 år, samtidig var han i 27 år en af landsdelens mest anerkendte dommere.

Bent og Helga Sørensen, Tage Brandt (lærer på friskolen i Brunholm) og nu afdøde Svend Gyvelgaard, er også personer, der alle har været med til at skabe og opbygge den håndboldafdeling, vi har i dag.

I 1971 kom Arne Fischmann til klubben som træner, og det viste sig hurtigt, at han var enhver landsbyklubs drøm. På ganske få år arbejdede han afdelingen op til et medlemstal som aldrig før. Mange begyndte at spille håndbold: Småpiger, drenge, teenagere, seniordamer og -herrer – ja, selv spillerne fra fodboldholdet startede med at bruge hænderne, og på et tidspunkt var der tilmeldt 19 hold.

Det var Fischmann, der i den grad skærpede interessen for håndholdspil-

let, og næsten 10 år efter er det stadig »hans« piger, der præger klubben. Mange på det nuværende serie 2 hold og flere af trænerne har kastet deres håndbold under »Fido«s dygtige og inspirerende ledelse.

Arne Fischmann rejste desværre p.g.a. andet arbejde i 1978, og det bliver svært at finde en træner med samme lyst, evne og engagement.

I tidens løb er det blevet til mange fine resultater. I 1976 havde håndboldafdelingen 6 hold der blev mestre. Nogle er blevet både Himmerlands- og Nordjyske mestre og hold fra Frem har sågar deltaget i danmarksmesterskaber.

Dame junior 1976

Minipiger 1976

Æresmedlemmer

Svend Dybvad

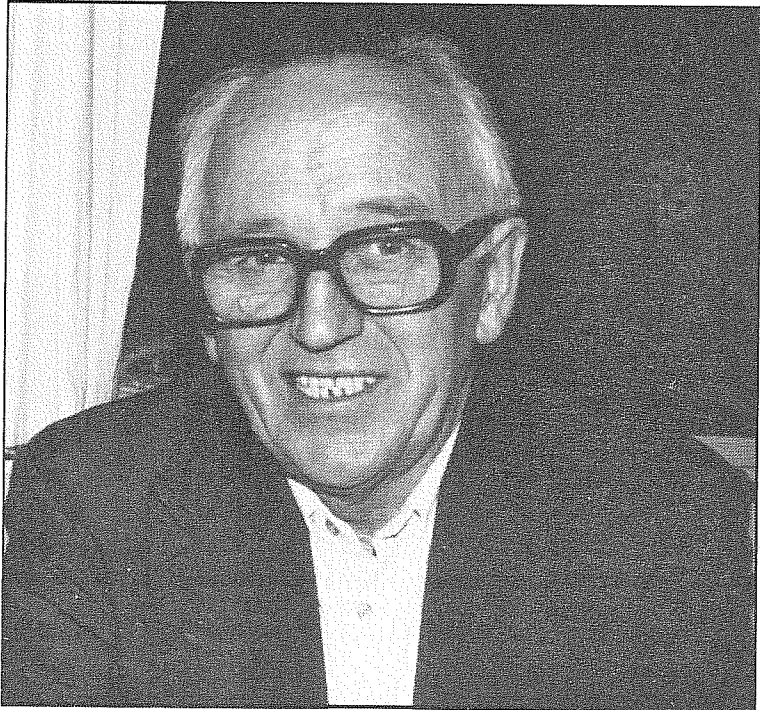

I anledning af IK Frem's 75 års jubilæum har klubben valgt at kåre Svend Dybvad til æresmedlem.

Svend Dybvad, der er født i Suldrup, flyttede som 13-årig fra byen, men nåede forinden at spille fodbold i et par år på Frem's drengehold. I 1952 vender Svend Dybvad tilbage til Suldrup og begynder allerede året efter at deltage i Frem's arbejde. Han deltager i de følgende år i meget forskelligt udvalgsarbejde, bl.a. badminton og damefodbold.

I slutningen af 50'erne besidder han formandsposten et års tid, hvorefter han fortsætter med forskelligt udvalgsarbejde. Svend Dybvads indsats i Frem har bredt sig over mange forskellige emner, mens han samtidig har deltaget i idrætsarbejde uden for Frem. Bl.a. derfor modtog han i 1970 JBU's sølvnål.

Verner Hansen

Verner Hansen kom til Suldrup i 1948. Kort efter blev han involveret i fodboldudvalget og fungerede i begyndelsen af 50'erne bl.a. som træner for Frem's drengehold. Omkring samme tid indtræder Verner Hansen som formand for IK Frem, en post han siden har beklædt flere gange (sidst fra 1972 til 1986). Dette arbejde som formand var især i 50'erne et krævende job, idet formanden oftest både skulle bestille dommere og tilrettelægge kampe.

Endvidere har Verner Hansen gennem flere år siddet som menigt medlem i Frem's bestyrelse. Hans store indsats i Frem's ungdomsarbejde, samt i andre af byens foreninger har bl.a. givet sig udslag i hans titel som Årets Jætte og udnævnelse til æresmedlem af Frem.

S.J. Wulff Jensen

I forbindelse med IK Frem's 75 års jubilæum kåres S.J. Wulff Jensen, Suldrup til æresmedlem.

Wulff Jensen har været et fantastisk aktiv for klubben lige siden han i 1935 kom til Suldrup. Han blev straks valgt ind i bestyrelsen, og i løbet af de næste årtier sad han gentagne gange i bestyrelsen, i starten som sekretær og senere som formand. Wulff Jensen har været med i utroligt mange ting m.h.t. Frem. Her skal nævnes, at han var en af foregangsmændene bag den nye bane i 1937, at han var med til at melde Frem ind i JBU, og at han var den første, der arrangerede træningsturnering om vinteren.

Wulff Jensen har også været en dygtig fodboldspiller i Frem, hvor han især var kendt for sit boldøje og farlige hovedspil. I disse spalter skal også nævnes, at Wulff Jensen ligeledes har været valgt til Årets Jætte og til Æresmedlem af Aalb. Dommerklub.

Alt i alt kan man næppe pege på et mere kvalificeret emne som Æresmedlem af IK Frem.

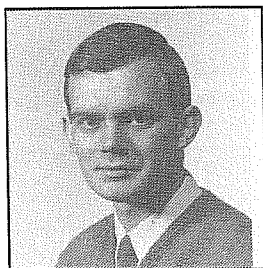
Årets Olfert

I 1968 indstiftede I.K. Frem en hæderspris til klubbens ledere: ÅRETS OLFERT. Navnet er affødt af klubbladet Skrækkelige Olfert, hvis historie fortælles andetsteds.

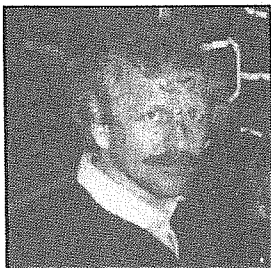
Med hæderen følger en vandrepokal, som er skænket af dagbladet BT til Frem's 50 års jubilæum i 1962.

Som et lille kuriosum kan nævnes, at Frem af BT fik valget mellem pokalen og 600 kr. og altså valgte pokalen. Til sammenligning kan oplyses, at man i 1962 modtog 300 kr. i støtte af sognerådet.

Denne kostbare pokal har gennem årene haft følgende ejermænd/kvinder:

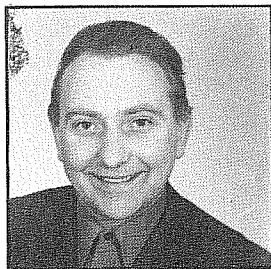
1968: Steen Møller

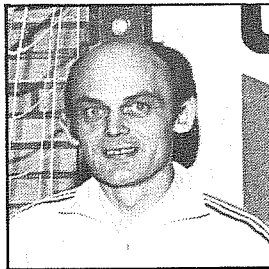
1969: Per K. Pedersen

1970: Arne Asp

1971: Leo Mølgaard

1972 og 1974:
Arne Fischman

1973 og 1981:
Poul Erik Egsdal

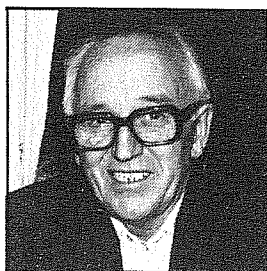
1975: O.K. Jensen

1976: Karsten Lassen

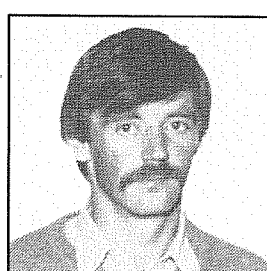
1977: Egon Nielsen

1978: Verner Hansen

1979: S.J. Wulff Jensen

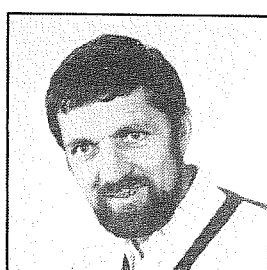
1980: Børge Winther

1982: Bodil Mølgaard

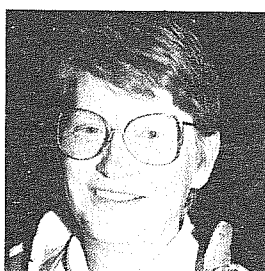
1983: Aase Bertelsen

1984: Børge Johansen

1985: Erik Kragelund

1986: Grete Pedersen

1987: Inger Sørensen

Skrækkelige Olfert – et medlemsblad

Skrækkelige Olfert, der er I.K. Frem's eget foreningsblad, har levet en omskiftelig tilværelse siden starten i 1960. Olfert, som det kaldes i daglig tale, har ændret image og skiftet redaktører mange gange i løbet af sin næsten 30-årige levetid. Det har hele tiden opfyldt formålet: at sikre kommunikation mellem klubbens forskellige aktiviteter og mange medlemmer.

Skrækkelige Olfert blev startet i 1960 af et par aktive herrer i klubben, nemlig Svend Dybvad og Børge Johansen. Vi talte med Svend og spurgte ham om, hvorfor i alverden klubbens blad fik så underligt et navn.

»Ja, først og fremmest havde Børge og jeg haft en længere diskussion om, hvad navnet skulle være. Vi tænkte på det traditionelle som FREM NYT eller lignende. Men vi ville egentlig gerne have et mere sjældent navn.

En sommerdag stod vi så nogle stykker henne ved stadion, og en ung mallerlærling ved navn Karsten Bækhøj, der spillede i klubben, spurgte om ikke vi kunne kalde bladet for »Skrækkelige Olfert«. Der var en tegneserie af samme navn i ugebladet Hjemmet på daværende tidspunkt. Ideen vandt hurtigt gehør. Vi fandt navnet spændende«.

For at få alting på det rene ringede Svend Dybvad imidlertid til Hjemmet dagen efter for at tale med tegneren bag figuren, nu afdøde Hans Quist. »Hans Quist fortalte mig, at han fandt ideen helt fin. Og vi måtte i øvrigt gerne benytte nogle af tegneserierne i bladet uden at skulle betale. Den tidligere landholdsmålmand Ole Quist, der er tegnerens søn, stod i øvrigt model til Skrækkelige Olfert. Den eneste forbindelse vi siden holdt med tegneren var, at vi altid sendte ham et eksemplar af bladet«, fortæller Svend Dybvad.

Man startede med at tegne annoncer til bladet på årsbasis, og man fik omslaget trykt én gang hos Nibe Bogtryk. »Vi tegnede 60 annoncer á 15 kr. stykket, og så kunne vi nøjes med at trykke omslaget en gang om året. Resten af siderne trykte vi, altså Børge og jeg, på en gammel duplikator hjemme på et af mine værelser«, siger Svend.

Det var i sandhed en gammel duplikator, idet den allerede under krigen blev brugt til at trykke illegale blade med. »Jo, det var et stort besvær at trykke bladet, og Børge og jeg lignede, ja, jeg ved ikke hvad, efter at have trykt et nummer. Det var nærmest en åben kasse, og vi begyndte med at lave en stencil. Det foregik ved, at man tog farvebåndet ud af en skrivemaskine og puttede 2-3 stykker papir i maskinen. Så skrev vi teksten ind med hårde anslag. Det øverste stykke papir fik nærmest huller, så sværten senere kunne trænge igennem disse huller og overføre teksten til de

mange kopier. Jo, det var et meget stort besvær – og noget værre svineri!«.

Der kunne selvfølgelig ikke trykkes billeder i bladet, men man kunne dog tegne nogle af tegnerens Skrækkelige Olfert'er, hvis man havde god tid til at tegne dem efter! Der blev lavet en 2-3 ark i hvert blad. Bladet indeholdt mestendels nogle enkelte artikler, holdopstillinger og spiletidspunkter m.v.

Olfert fik imidlertid en mindre pause, da Børge og Svend stopede med at lave det henimod slutningen af 70'erne.

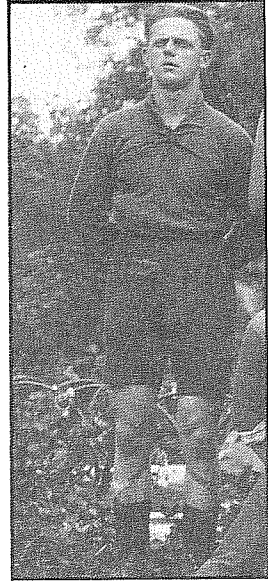
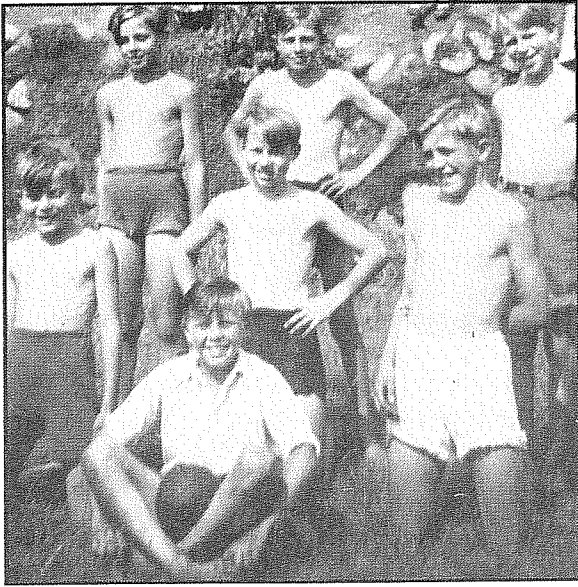
Som et lille kuriosum kan det da nævnes, at da Svend Dybvad flyttede fra Suldrup og ikke længere havde plads til den gamle duplikator – ja, da forærede han den til det nye Støvring Museum!

Olfert kom imidlertid ikke på museum, men fik blot et par års pause, efter at Svend og Børge havde indstillet produktionen.

Bladet startede nemlig igen i 1972-73, hvor trykningen nu foregik hos Nanna og Leo Mølgaard i Suldrup. De havde købt BIO-DUO's finere duplikator. I starten stod de blot for trykningen, men senere blev de også redaktører af bladet og lavede det igennem det meste af 70'erne. Så blev der igen stilstand i produktionen.

I 1982 starter Frem's venner så igen bladet, og redaktør Erik Kragelund tager over. Han fik hurtigt tilnavnet Tryksen efter en kendt redacteur i en daværende julekalender. Under fanerne i redaktionen fik han den nuværende redaktør af Olfert, Jens Bak Sørensen, som fik tilnavnet Kristian Knald efter samme julekalenders stjernereporter!!!

Mens Olfert tidligere kun udkom til medlemmerne i klubben, så udkommer det nu i 1.250 eksemplarer hvert kvartal. Bladets redaktion består i dag af medlemmer fra alle klubbens afdelinger. Olfert har netop til dette jubilæumsskrift nedsat en speciel redaktion, og Olfert ser på nuværende tidspunkt ud til at skulle overleve. Det er alle i klubben glade for.

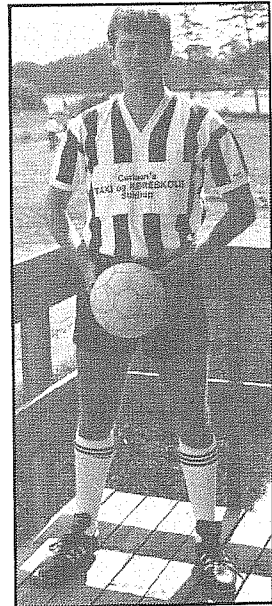
Ca. 1929

Spilledragter gennem tiderne

Ca. 1959

1985

Tidstavle

- 1912 »Frem« stiftes
- 1932 Klubhus bygges (sekskant)
- 1935 »Frem« indmeldes i JBU
- 1937 Baneindvielse (ved gamle klubhus)
- 1939 Atletik kommer under »Frem«
- 1941 Boksning kommer under »Frem«
- 1957 Badminton kommer under »Frem«
- 1959 Håndbold og gymnastik kommer under »Frem«
- 1960 Første »Skrækelige Olfert« udgives
- 1962 Baneindvielse / 50 års jubilæum
- 1964 Nyt klubhus færdigt
- 1967 Støtteforeningen oprettes
- 1970 Sønderup I.F. og IK Frem lægges sammen
- 1974 Volleyball kommer under »Frem«
- 1975 Stensbohallen indvies
- 1985 Nyeste klubhus indvies
- 1987 75 års jubilæum

De kommende år

Af Arne Asp, formand for IK Frem

I anledning af IK Frem's 75 års jubilæum vil jeg gerne komme med nogle tanker om fremtiden.

Hvad vil IK Frem i fremtiden? Vil klubben hævde sig på et højere plan, eller holde sig på det nuværende?

Hvis klubben ønsker at hævde sig på et højere plan, vil det kræve en hel del af ledelsen. De kommende år må i så fald nøje planlægges, og det vil gælde alle sportsgrene. Man må ligeledes sørge for ikke at satse mere på seniorafdelingerne end på ungdomsafdelingerne. Klubbens idrætsudøvere skal passes på og plejes helt fra de første år af dygtige trænere.

Vi har i klubben mulighed for at uddanne vore trænere godt, idet man for nogle år siden oprettede en trænerfond, hvorfra renterne går til dette formål.

Ønsker klubben at hævde sig på et højere plan, vil det kræve interesse-rede frivillige, der er parat til at lægge et stort arbejde i udviklingen. Økonomisk skulle mulighederne for at danne ovennævnte målsætninger være til stede, måske i samarbejde med sponsorudvalget. En omstrukturering i afdelingerne kunne også løse problemer.

I den seneste tid har der været meget debat om breddeidræt (jvf. H.P. Clausen, red.). I den forbindelse er det min opfattelse, at vi ikke må lade nogen udvikling i hverken hold- eller eliteidrætten blive skadet. Der må være muligheder for at begge kan fungere i Frem.

I ungdomsafdelingerne kan man forestille sig arrangementer uden konkurrencepræg og med forskellige idrætsgrene. Så vil de små størrelser senere være i stand til at vælge netop den idrætsgren, de synes bedst om.

I løbet af de seneste år der der blevet diskuteret meget om kurser for foreningsledere. På sådanne kurser har lederne – ligesom trænere – muligheder for at uddanne sig. Jeg mener, det ville være en god idé, om vi benyttede os kraftigere af denne mulighed i Frem.

Til slut vil jeg gerne endnu engang ønske IK Frem Sønderup/Suldrup tillykke med 75 års jubilæet. Frem har i sine første 75 år givet byen og området mange og uundværlige oplevelser. Og det er mit håb, at dette må fortsætte fremover.

IK Frem startet på en grøftekant

.....»Frem blev stiftet 12. juli 1912. Der er ingen optegnelser fra den tid, men det fortælles, at starten foregik i en landevejsgrøft, formentlig efter en fodboldkamp, naar spillerne hvilede sig og drøftede »slagets« gang«.....

..... »Det er det rene opspind, at klubben startede i 1912. Jeg var nemlig selv med til at starte klubben i 1917, netop i den grøftekant, der tales om«.....

.... »I hele jubilæumsskriftet vil vi tage det for givet, at Frem startede den 12. juli 1912, hvilket også blev bestemt på klubbens generalforsamling den 2. juli 1959, som det fremgår af nedenstående afskrift fra protokollen:»...*næste punkt var en lovændring... det blev bestemt, at stiftelsesdagen er den 12. juli 1912. Derefter læste dirigenten den nye lov op med nogle rettelser og de blev alle godkendt.*«

